ANUL X No. 3004 — O singură ediție — LUNI 17 NOEMBRE 1897

Abonamente
Incep la 1 şi 15 ale fie-cărei luni şi se plătesc inainte:
Un an în țară 30 lei; în străinătate 50 lei
Şase luni 15 „ „ „ 25 „
Trei luni 8 „ „ „ 13 „
Numărul 10 bani
In străinătate 15 bani

Adevĕrul

Să te ferești Romîne de cuiû strein în casă
V. Alexandri.

Anunciurĭ
Se primesc direct la Administrația ziarului
Linia pagina VI-a . . . . lei 0,50 bani
„ „ V-a . . . . . „ 2. „
„ „ IV-a . . . . . „ 3. „
La un mare număr de linii se fac reducții din tarif
Numărul 10 bani
Un număr vechiŭ 20 bani

Redacția — PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).
Director politic: ALEX. V. BELDIMANŬ
Administrația — PASAGIUL BĂNCEĬ NAȚIONALE (TELEFON No. 25).

Consfatuirea de eri a majoritatilor

Şase paginĭ

Parlamentul şi regele

Parlamentul? Cine nu ştie că el este expresiunea voinţeĭ regale, cine nu are deplina convingere că din acest mijloc pestiferat şi slugarnic, nu poate eşi nicĭ o scîntee de lumină binefăcătoare, nicĭ un act de independenţă?

Parlamentul? Dar acesta nu'ĭ de cît o ficţiune constituţională, o imitare fără fond existent, a parlamentarizmuluĭ apusean. Deputaţiĭ şi senatoriĭ! dar eĭ nu reprezintă pe alegătorĭ şi maĭ puţin înfăţişează interesele ţăreĭ.

Cu toate acestea, un fapt ne maĭ auzit, un fapt unic în analele noastre politice s'a întîmplat erĭ. *Parlamentul a făcut o manifestare ostilă Coroaneĭ.* Cînd regele, citind mesagiul a ajuns la paragraful viziteĭ de la Pesta, deputaţiĭ şi senatoriĭ carĭ pînă acuma aplaudaŭ după semnalul dat de cestorĭ, aŭ refuzat de astă-dată să bată din palme. O tăcere adîncă şi semnificativă a subliniat pasagiul în care regele vorbeşte de primirea de la Pesta.

Faptul este în adevăr uimitor! Trebuie ca maĭ profundă de cît credem chiar, să fie indignarea ţăreĭ, pentru ca parlamentul să fie şi el înrîurit de această părere generală şi prin tăcerea luĭ să arate Coroaneĭ că de astă dată a întrecut măsura şi că ţara îl dezaprobă.

De sigur că nu ne facem iluziune asupra independenţeĭ corpuluĭ legiuitor. Dacă ar fi fost vorba de un vot fie chiar cu bile, dacă acest vot ar fi fost precedat maĭ ales de o consfătuire, cu dărĭ de ordin şi împărţire de rolurĭ, de sigur că majoritatea cea maĭ zdrobitoare ar fi aplaudat cu putere declaraţia regeluĭ relativă la trădarea intereselor romîneştĭ. S'a întîmplat însă că guvernul s'a bizuit prea mult în slugărnicia parlamentuluĭ, că a crezut inutil să maĭ poruncească o măsură, care credea că va merge de la sine. Lăsat un moment la propria luĭ inspiraţiune, fie-care mandatar, zis al ţăreĭ, s'a gîndit că înainte de toate, este romîn şi din această unitate de gîndire şi de sentiment, a eşit tăcerea mormîntală în care s'aŭ sfîrşit vorbele luĭ Carol I.

Ne putînd cere mult, ne mulţumim şi cu atîta. E în adevăr un lucru la care nu ne aşteptam şi care a fost făcut fără precugetare, fără înţelegere, în mod spontaneŭ, cum vin ideile generoase şi marĭ.

Să se maĭ spună acum că presa nu are o bine-făcătoare înrîurire asupra opiniuneĭ publice şi că de ea nu trebue să ţină seamă chiar şi parlamentul, care, slavă domnuluĭ! numaĭ dovezĭ de independenţă şi de virtute cetăţenească nu ne-a prea dat!

Cînd regele a plecat să închine la Pesta ţara romînească, regeluĭ Ungarieĭ, noĭ am scos strigătul de alarmă, am pălmuit complicitatea politicianilor, am stimulat acţiunea amorţită a tinerimeĭ şi în cîte-va zile, de la un capăt la cel-l'alt al ţăreĭ un prelung şi dureros glas de indignare a eşit din piepturile tuturora.

Rezultatul s'a văzut imediat: chiar presa palatistă şi cea guvernamentală n'a avut curagiul în primul moment, să înfrunte acest sentiment de revoltă sufletească şi patriotică. Liga a început apoĭ să se mişte, aşa că agitaţiunea naţionalistă a reînceput, iar Romîniĭ de dincolo, desperaţĭ de abandonarea cauzeĭ lor de către regele Romînieĭ, şi-aŭ dat seama că nu trebue să confunde pe regele Carol cu poporul romînesc.

Azĭ, parlamentul prin demonstraţia luĭ semnificativă, vine să arate regeluĭ, că toate aŭ o măsură şi că s'a încrezut prea mult în indolenţa, laşitatea şi slugărnicia ţăreĭ romîneştĭ. Această manifestaţiune ne este nouă de ajuns, ca să ne convingă şi maĭ mult cîtă dreptate am avut, cînd am dat semnalul de alarmă în potriva luĭ Carol, regele trădător de ţară.

Const. Mille

Eugeniŭ Stătescu

Sfinxul liberal, către care toate privirile se îndreaptă cerînd răspuns. Această situaţiune îĭ este foarte prielnică, de oare-ce e un adevărat potentat, care porunceşte şi sturdziştilor şi aurelianiştilor.

Jurisconsult eminent, e un om politic mediocru, de oare-ce îĭ lipsesc şi vederile largĭ ale conducătorilor de partide şi liniştea sufletească necesară tutulor acelora carĭ se pun în fruntea afacerilor publice.

D-l Panu, l'a botezat „verdele Stătescu".

Bătăile din Camera austriacă

Decădere parlamentară? — Scandalurĭ regretabile. — Atitudinea socialiştilor.

Abia erĭ am avut ocaziunea să inzistăm asupra scandalurilor şi bătăilor din Camera austriacă, şi am căutat să arătăm că toate aceste scandalurĭ nu sînt o dovadă a decădereĭ parlamentarismuluĭ. Acum avem de înregistrat un noŭ scandal în parlamentul austriac, care nu'şĭ are perechia de cît în şedinţa Camereĭ prusace din 1848, cînd după revoluţiune ministerul Manteuffel a scos pe deputaţĭ din sala de şedinţe cu forţa armată. La Viena poliţia—din ordinul preşedinteluĭ Camereĭ — a pătruns în sala adunăreĭ, şi a violat dreptul ce 'l aŭ deputaţiĭ de a'şĭ spune cuvîntul fără ca să poată fi împedecaţĭ de nimenĭ.

*

Nu negăm, după cît se poate judeca din depărtare, purtarea minorităţeĭ din Reichsrath n'a fost tocmaĭ demnă. Dar purtarea majorităţeĭ, şi în special a preşedinteluĭ Abrahamovicĭ, a fost cu desăvîrşire nedemnă. In contra obstrucţionizmuluĭ parlamentar, nu se luptă cu violenţele, cîtă vreme obstrucţioniştiĭ nu se servesc de ele. Treĭ zecĭ de deputaţĭ pot să ceară cuvîntul, şi fie-care poate vorbi cîte o săptămînă, fără ca preşedintele să aibă dreptul să intervie,—cîtă vreme deputaţiĭ nu depăşesc marginile însemnate de regulament.

Obstrucţionizmul parlamentar este tocmaĭ un mijloc dat la îndemîna minorităţilor, pentru ca ele să poată provoca răsturnărĭ de guverne şi dizolvărĭ de Camere, pentru ca să poată schimba situaţiunea politică şi parlamentară.

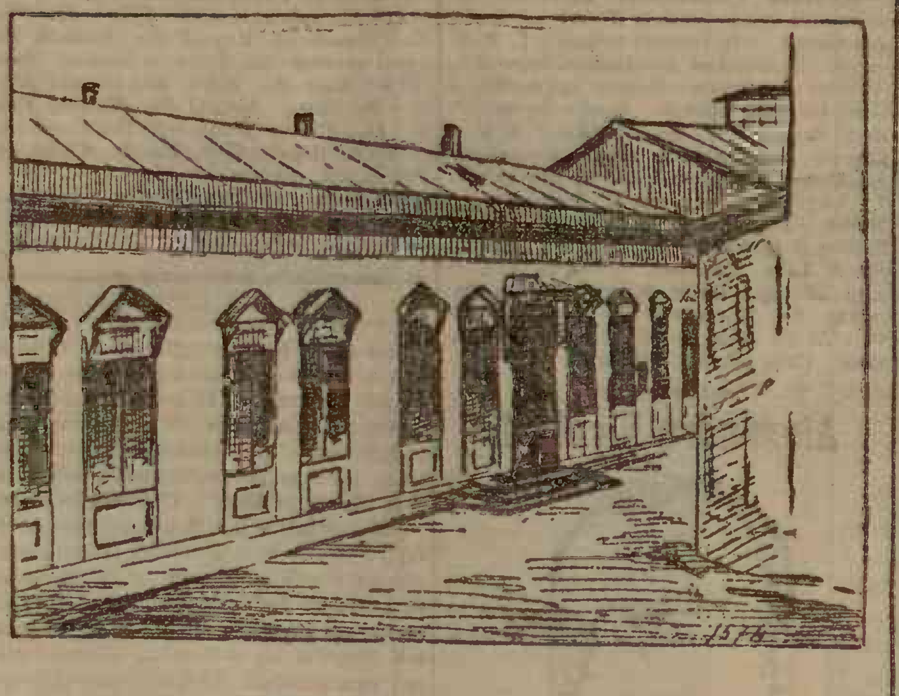
*

Nu vom ezita însă să spunem acĭ că purtarea minorităţeĭ austriace e cu totul neprecugetată. Bătăile, carĭ aŭ provocat modificarea regulamentuluĭ şi aŭ făcut să se elimineze atîţia deputaţĭ din Cameră, sînt regretabile, nu numaĭ din punctul de vedere parlamentar, ci chiar şi din punctul de vedere al intereselor bine înţelese ale minorităţeĭ.

Regretabilă este maĭ ales atitudinea socialiştilor, carĭ, ca luptătorĭ pentru egalizarea naţionalităţilor, n'aveaŭ ce căuta printre şoviniştiĭ germanĭ, şi carĭ, făcînd să fie excluşĭ din Cameră, aŭ lăsat fără reprezentanţĭ muncitorimea austriacă, de care aŭ fost trimeşĭ în Reichsrath.

Pol.

CAMERA DEPUTAŢILOR

INTRAREA PRINCIPALA

Birourile parlamentuluĭ

E interesantă compunerea birourilor Senatuluĭ şi Cameret. La Senat, de pildă, aurelianiştiĭ sînt a tot puternicĭ. Eĭ aŭ pe preşedintele Eug. Stătescu şi pe d-niĭ V. A. Urechiă şi Petre Grădiştcanu. D. Sturdza în schimb, nu se poate bizui de cît pe d-niĭ Nicolaid şi Gane.

La Cameră, lucrurile sînt maĭ nesigure. D. Giani variază şi o scaldă; cînd e cu uniĭ cînd cu alţiĭ, după cum, zic glumeţiĭ, e înainte saŭ după dejun. Unul din ceĭ patru vice-preşedinţĭ, Gr. Păucescu, este mort,—iar restul se compune din d-niĭ V. Lascar, C. Nacu şi Alex. Lupaşcu. Or, d. Nacu ezită, aşa că la Cameră nu se ştie cu cine este biroul, cu d. Sturdza orĭ cu d. Aurelian.

Se înţelege că aceasta nu ar avea nicĭ o importanţă, dacă d. Sturdza ar dispune în corpurile legiuitoare de o majoritate compactă pentru a clarifica situaţiunea şi a alege birourile după placul d-sale. Din nefericire pentru d-sa, lucrurile nu staŭ ast-fel. In această nesiguranţă, s'a luat hotărîrea de a nu se face nicĭ o schimbare, a rămîne plutind în necunoscut, cu speranţa vagă de a putea cădea la tocmeală şi la pace.

Iată în ce condiţiunĭ se prezintă d. Sturdza înaintea corpurilor legiuitoare şi trebue să recunoaştem că situaţiunea sa nu este din cele maĭ splendide.

Ignobilul *nu este însă de plîns. Ştia perfect că s'a făcut imposibil şi totuşĭ a uneltit ca să vină la putere, să se folosească de timpul vacanţiilor pentru a decora pe Icszenszky şi a fi prim-ministru pe cînd regele bancheta la Pesta.*

Sfinx

Procesele politice

Cunoscuta „muşama naţională," care se întinde în ţara noastră asupra tuturor chestiilor senzaţionale cu caracter politic, va acoperi, de sigur, şi pe torturatoriĭ poliţieneştĭ din anul trecut.

Procesele de felul acestuia aŭ avut în tot-d'auna darul ca să fie amînate la infinit şi după aceea înmormîntate în cartoanele Curţilor şi tribunalelor.

Ne aducem aminte că o asemenea soartă a avut şi procesul devastatorilor ziarelor de opoziţie, pe vremea luĭ Ion Brătianu. Acel proces, care trebuia să aibă o concluzie, s'a plimbat pe la toate Curţile, chiar sub cabinetele conservatoare, pentru ca să sfîrşească, precum zic franceziĭ: „ca o coadă de peşte".

Procesul acelora carĭ aŭ torturat anul trecut pe nenorociţiĭ închişĭ prin beciurile poliţieĭ, a început iarăşĭ, dacă nu să se plimbe prin toată ţara, dar să sufere tot soiul de amînărĭ, fiind-că, în tot-d'auna procedura este neîndeplinită.

Ar fi de dorit că, măcar în această privinţă, să rupem cu tradiţia.

Dragoş.

C. Nacu

Fost ministru în diferite cabinete liberale şi la diferite ministere, fără bine înţeles, să ocupe aceste locurĭ cu prea multă strălucire.

Azĭ pare că se îndepărtează de corabia sturdzistă care face naufragiŭ şi e curios că are frică de apă, cînd este în aşa de buni termenĭ cu d-l Hallier, antreprenorul portuluĭ Constana. ţ

Situaţia guvernuluĭ

S'a citit şi mesagiul de deschidere a parlamentuluĭ, s'a ţinut erĭ şi prima consfătuire a aşa ziselor „majorităţĭ" din Cameră şi Senat: nicĭ un pas însă nu s'a făcut pentru întărirea situaţieĭ, profund zdruncinată, a guvernuluĭ.

Primul ministru cere concursul parlamentuluĭ pentru rezolvirea crizeĭ budgetare, a problemeĭ învăţămîntuluĭ secundar şi superior şi pentru „ridicarea comerţuluĭ".

Acestea sînt, ori-ce s'ar zice, chestiunile curente, afacerile imediate pe carĭ trebue să le expedieze, în mod normal, guvernul.

Necesităţile politice superioare, carĭ devin din ce în ce maĭ simţite în ţară şi carĭ 'şĭ-aŭ găsit deja un considerabil număr de apărătorĭ în sinul partiduluĭ liberal, exercitează azĭ o presiune căreĭ guvernul nu se va putea sustrage.

Se simte de toţĭ că un guvern liberal fără o mare reformă democratică—şi acea reformă nu se poate să nu vizeze sistemul electoral — nu maĭ are raţiunea de a fi.

Epoca actuală a vieţeĭ noastre publice nu maĭ permite guvernarea agenţiilor de expediare a afacerilor curente.

Aceasta e situaţia.

Saturn.

CULISELE POLITICE

Consfătuirea majorităţilor

Erĭ, la ora treĭ, deputaţiĭ şi senatoriĭ liberalĭ s'aŭ adunat la Senat fiind convocaţĭ de guvern.

Intrunirea aceasta n'a dat absolut nicĭ un rezultat. A fost pur şi simplu un moft. Corifeiĭ s'aŭ ferit să vorbească pe faţă despre situaţia partiduluĭ.

Drapeliştiĭ n'aŭ făcut nicĭ o declaraţie.

Toată această tăcere se esplică prin faptul că astă-seară delegaţiĭ guvernuluĭ aŭ o ultimă întrevedere cu delegaţiĭ drapeliştilor, pentru a se înţelege asupra condiţiilor de împăcare.

Dar să povestim ce s'a spus la consfătuire.

Discursul d-luĭ Sturdza

D. Dim. A. Sturdza a luat cel d'intăĭ cuvântul. D-sa a spus că sunt treĭ cestiunĭ asupra cărora atrage atenţia membrilor parlamentuluĭ. Chestia finanţelor statuluĭ, carĭ sunt foarte zdruncinate şi cer o grabnică îndreptare.

A doua chestie cu care aŭ să se ocupe Camerele, este instrucţia publică; şi a treia, să vie in ajutorul comerţuluĭ.

D. Sturdza cere deputaţilor şi senatorilor să dea tot concursul lor guvernuluĭ, pentru ca să-şĭ poată face datoria.

D. Dim. Giani

Preşedintele Camereĭ a luat imediat cuvîntul şi a spus că nu sînt numaĭ cele treĭ chestiĭ—despre carĭ a vorbit primul ministru—de carĭ trebue să se ocupe parlamentul. Programul partiduluĭ liberal are şi alte multe puncte şi nicĭ chiar programul nu coprinde tot, căcĭ partidul liberal în deosebire de partidul conservator trebue să fie vecinic în corent cu ideile noĭ, trebue să meargă vecinic înainte.

Prin urmare, partidul nu se va strînge la un loc de cît pe baza programuluĭ de la Iaşĭ.

Acest program trebue să fie susţinut de guvern. Cînd se va da satisfacţie tutulor curentelor din partid, toţĭ vor da sprijin guvernuluĭ.

D. Sefendache

D. Sefendache, senatorul de Mehedinţĭ, întreabă de ce aŭ fost convocaţĭ membriĭ parlamentuluĭ? Pînă acum nu s'a spus nimic, deşi sînt două chestiĭ foarte importante la ordinea zilei.

Intîĭ ar trebui să se ştie care este situaţia parlamentară. De cînd s'aŭ închis Camerele s'a petrecut o serie de fapte carĭ dovedesc că sînt neînţelegerĭ în sînul partiduluĭ. De ce aceste neînţelegerĭ? Apoĭ, o chestie care interesează pe deputaţĭ şi senatorĭ este alegerea birourilor. Ce se face în această chestie?

Răspunsul d-luĭ Ferichide

D. Ferichide, ministrul de interne, răspunde că în privinţa situaţieĭ partiduluĭ şi a politiceĭ guvernuluĭ, a vorbit d. Sturdza în discursul de la Craiova. Deputaţiĭ din Oltenia aŭ convocat pe fruntaşiĭ partiduluĭ, să'şĭ spue cuvîntul şi d. Sturdza a arătat situaţia.

Alţĭ oratorĭ

D. Zăgănescu, senator de Olt, atacă pe d. Aurelian că nu dă concurs d-luĭ Sturdza cînd acesta l'a recomandat regeluĭ şi parlamentuluĭ atuncĭ cînd a luat preşedinţia consiliuluĭ. D. Zăgănescu se maĭ plînge că lucrurile merg răŭ în provincie, unde deputaţiĭ şi senatoriĭ nu aŭ nicĭ o influenţă asupra administraţieĭ.

D. Iepurescu spune că este o neînţelegere serioasă în partid şi ar fi bine ca d. Aurelian să explice dacă combate guvernul din punctul de vedere al principiilor, saŭ e numaĭ o chestie de persoane.

Vocĭ: D. Aurelian! D. Aurelian!

D. Aurelian: De ce vroiţĭ să mă siliţĭ să vorbesc? Ce să vă spuĭ? Aŭ să maĭ fie şi alte consfătuirĭ şi atuncĭ voiŭ vorbi.

A doua consfătuire

D. C. Nacu spune că nu trebue turnat unt-de-lemn peste foc.

D-sa speră că se va ajunge la o înţelegere în consfătuirile ce se vor maĭ ţine. Propune să se ţie o consfătuire azĭ la ora 2. Propunerea d-sale se admite.

Intrunirea se sfîrşeşte.

Rep.

Dimitrie Giani

Rosetist din simpatie personală pentru bătrînul democrat C. A. Rosetti, n'a avut nicĭ odată o idee democratică propriŭ zisă, de aceea n'a însemnat mare lucru în partidul liberal, n'a încercat măcar să facă un curent.

Azĭ este pus la grea încercare. Ar vrea să fie bine cu toată lumea, pentru a'şĭ păstra prezidenţia Camereĭ. Cearta însă a celor două fracţiunĭ liberale, îĭ ameninţă serios fotoliul prezidenţial şi din aceasta poate să iasă supărat şi cu uniĭ şi cu alţiĭ.

Situaţiunea încurcată a d-luĭ Giani a reeşit perfect din ultima telegramă trimisă organizatorilor bancheluluĭ de la Craiova, în care d-sa nu declina pur şi simplu ca ceĭ l-alţĭ drapeliştĭ onoarea de-a participa la banchet, ci invoca scuze familiare.

CARNETUL SAPTAMINEI

Din ţară

Inchiderea şcolilor, din cauza epidemieĭ de febră tifoidă, a fost o ideie fericită, dar nu ar trebui să se abuzeze de dînsa.

Intrebăm, prin urmare, pe d-l medic şef al serviciuluĭ sanitar, cînd are să înceteze vacanţa forţată, care face deliciile şcolarilor, poate şi deliciile profesorilor, dar care face foarte mult răŭ instrucţiuneĭ generale.

Regretăm, dar trebue să o spunem, d-l Saligny, directorul general al căilor ferate, nu voeşte să se ţie în rezerva demnă impusă funcţiuneĭ sale.

D-l Saligny a contractat urîtul obiceiŭ de a face pe căţeluşul copiluluĭ Ionel Brătianu. D-sa stă la ordinile acestuia, d-sa participă la banchetele politice şi demonstrează în tot-d'a-una pentru Oculta.

D-l Saligny nu'şĭ înţelege poziţiunea şi aceasta e o notă rea pentru inteligenţa d-sale.

In sfîrşit, aŭ început oficialiĭ să se gîndească şi la educaţia fizică a tinerimeĭ.

Citim în ziare că ministrul instrucţiuneĭ publice a numit o comisiune care să studieze înfiinţarea uneĭ Academiĭ de Gimnastică.

Ar fi şi momentul. Căcĭ, slavă domnuluĭ, avem destuĭ pipernicitĭ şi n'ar fi păcat să le împuţinăm numărul.

Aşa da!

Aflăm că, acuma, tocmaĭ cînd e vorba ca palatul Poştelor să fie terminat, s'a dovedit că el va fi neîncăpător.

Umbră a decedatuluĭ Hübsch, unde eştĭ pentru ca să ne maĭ cînţĭ o sîrbă?

Din străinătate

La Paris afacerea Dreyfus emoţionează mereŭ lumea. Intr'adevăr, nu e lucru mic. Dacă s'ar dovedi nevinovăţia luĭ Dreyfus, — atuncĭ condamnarea acestuia a fost într'adevăr cea maĭ mare infamie a veaculuĭ. De o cam dată, fostul prim-ministru Dupuy, sub care Dreyfus a fost condamnat, a făcut o gravă declaraţie prin care dezavuează pe fostul ministru de războiŭ Mercier.

In ori-ce caz, lucrurile se încurcă răŭ. Dacă Dreyfus e vinovat saŭ nu, nicĭ că se maĭ discută. In discuţie e numaĭ posibilitatea uneĭ marĭ panamale militare.

In Camera austriacă deputaţiĭ aŭ dat o mare reprezentaţie urmată de o bătae monstră. Schoenerer a dat dovadă că nu numaĭ la întrunirile antisemite, ci şi la întrunirile mixte ştie să învîrtească scaunul cu multă agilitate. Deputatul Wolf a eşit din luptă ca un cocoş zmuls de pene. Membriĭ minorităţiĭ aŭ rupt hârtiile miniştrilor şi aŭ stricat pupitrele. Cîţi-va pîrliţĭ aŭ furat clopotul preşedinţial. Cu un cuvînt, nicĭ nu se putea o bătae maĭ frumoasă...

Bine a făcut deputatul care a turnat peste toţĭ zăpăciţiĭ aceştia o sticlă cu apă..... Păcat numaĭ că n'avea o duşă la îndemînă.

Prinţul Bulgarieĭ, zice-se, ar fi declarat unor membri aĭ Sobranieĭ: „Susţineţĭ că am venit în Bulgaria spre a mă îmbogăţi? Eĭ bine, vă declar că dacă perzistaţĭ în această credinţă sînt gata să părăsesc ţara?"

După cît ştim, pînă acum nu s'a găsit nicĭ un deputat, care să-ĭ spuie prinţuluĭ ceea ce crede într'adevăr poporul bulgăresc.

Nu-ĭ vorbă, nicĭ prinţul nu e prost. A ştiut el cuĭ face declaraţia de maĭ sus.

Nota veselă

Uitare de rol.

Apărătorul. *Vă rog să ţineţĭ în seamă că clientul meŭ a furat numaĭ o sumă mică pe cînd în acelaş sertar se afla un portbilet plin cu banĭ.... (Acuzatul plînge cu hohote)*

Preşedintele. *De ce plîngĭ?*

Acuzatul. *Pentru că n'am văzut portbiletul....*

CHESTIA ZILEI

BANCHETUL DIN CRAIOVA

Asta e, cum s'ar zice, cheful de-la Craiova.

Conu Mitiţă ridică paharul şi glasul pentru... buget, Ciocazan, entuziasmat, ridică mîna şi strigă: ura!, *alţi doi partizani trag o partidă de sforăială, chelnerii aŭ ingheţat de căldura discursului d-lui prim-ministru, iar scaunele goale gem de emoţiune, în sens* aprobativ, *cum ar zice* Voinţa.

IMPRESIUNI şi PALAVRE

(Din coresp. lui Chiţibuş cu cetit. a !)

Spre Italia

„Quando sarai tornato al mondo,
Ricordati di me che son la.......

Nu, nu Chiţibuş, tot anonimă vroi să rămiĭ. Nu vroi să ştiŭ cine eşti, nu vroi sa ştiĭ cine sînt. Ş'apoi..... nu ne citim ! Restul...

Şi ce farmec ! Cum aşi îndrăzni altfel să 'ţi zic „tu", cînd nu-mi eşti nici frate, nici văr, nici..... eu atît de timidă !

De cîte ori nu m'aĭ fi indignat de mi-ai fi zis în faţă „femeie inteligentă", „plină de ştiinţă." Par'că e un epitaf. Şi totuşi am rămas prieteni.

Şi cu mine şi cu altele !

Prietenie între un bărbat şi o femeie ! Te-aĭ gîndit la asta serios, Chiţibuş ? Eŭ rîd.... şi te las pe tine să răspunzi, insă cu condiţie să o faci în felul scrisoreĭ către o „moralistă geometrică." Nu aşi putea jura că *Celesta* şi *Rodica* or să întindă curioasele lor urechi.

Dar de unde am pleeat şi unde vream să ajung !

— Venim să ne luăm adio ! zice X şi cu fata lui, intrînd; peste cîte-va zile plecăm.

— Unde ! în cotro ?

— Spre Italia. De astă dată vom vedea nu numai Pisa, Florenţa, Roma... X este un artist, un diletant, un flautist admirabil; fata luĭ e tînără, frumoasă, inteligentă şi poetă.... şi se duce să vază Pisa, Florenţa, Roma....

— Iţi vom seri.

— *Ricordati di me,* le zic cu glasul trist.

Aŭ plecat.

Dar aŭ lăsat în urma lor o ciudată impresie, mi se pare că aud un fîşăit uşor, poate suflă vîntul !

Nu, nu.

Ori pocneşte focul ?

Nici asta. E inima mea, e sufletul meŭ ce se agită misterios şi îşi ia sborul in timpuri neuitate, în locuri cari vor rămîne veşnic imaginea „frumosului" Şi să nu zică nimeni că: a mai vedea Italia, Grecia, Egiptul după atîţia, éste banal. Fie-care are în sufletul luĭ dorul şi setea „frumosului" şi Romînca poetă ce pleacă să vadă patria luĭ Dante poate să aibă şi ea impresiile ei cu totul altele de cît ale autorului Corinei.

— Pisa va rămîne cea mai regretată amintire a mea, din Italia, zice Michelet. Turnul, Duomo, Baptistieru, Campo Santo, ... la cîţi-va paşi departe de cimitir universitatea de unde eşi Galileu.... A ! pietrile aŭ simţire, viaţă !

Florenţa ! Toată mărirea poporului toscan este aci. Santa Maria del Fiore de Brunelleschi, adevăratul capo-d'operă al Renaşterei. Santa Croce, vastă şi întunecoasă necropolă unde doarme Dante, Michel-Ange, Galileu, San Lorenzo, mormîntul Medicisilor, în jurul căror sînt cele patru statui sculptate de Michel-Ange: Aurora, Ziua, Crepusculul şi Noaptea, imaginea orelor trăite de omenire.

„Voi să dorm şi să fiŭ de marmoră,
Cît va ţine oprobu şi calamitatea !
„... Nu mă deşteptaţi, vă conjur, vorbiţi încet."

Ast-fel vorbeşte noaptea.

„Penseroso" în vîrf încunună monumentul.

San Mare unde par'că mai răsună încă vocea luĭ Savonarola, acest călugăr ars de alţi călugări. Flacările însă nu'i mistuiră inima. Cînd îi adunară cenuşa ca s'o arunce în Arno, inima, care iubise Florenţa atît de mult, fu găsită întreagă, neatinsă.

In evul mediŭ Genua şi Florenţa distruseră Pisa şi Siénne.

Mănoasele cîmpii rămaseră pustii.

— Cînd nu poţi să stai mult la Roma, zice tot Michelet, cu vr'o cinci-zeci de ani înaintea luĭ Zola, ar fi maĭ bine să rămîĭ cu puternica impresie a primei vederi.

Mai lesne poţi astfel să te pătrunzi de geniul locului. Vrînd să analizezi în grabă, poţi fi uimit, înmărmurit şi al perde sensul totului. Cine vrea să rămîie cu o adîncă amintire, neştearsă, a „eternei cetăţi", să o vază mai întîi repede şi în unitatea ei.

Dar văd că am inceput să uit micul colţişor, în care de sigur nu poate încăpea Roma, fie cît de redusă.

Cu toate astea, nu mă pot opri să nu copiez cea din urmă vorbă cu care fineşte Michelet, Roma sa:

„Misiunea Romei fu de a stabili universalitatea dreptului în toate vîrstele omenireĭ."

. . . .

Şi totuşi cuget la ce ar putea să'mi scrie de acolo Romînca inteligentă şi poetă şi îi mai strig de departe;

Ricordati di me che son la......

Aluta

Aţi răsărit...

Aţi răsărit voi, flori albastre,
Din glod spre soarele măreţ;
Pe cînd în sufletele noastre,—
O, soarta noastră pe pămînt!—
Se sting iluzii fără preţ
Şi creşte dorul de mormînt!

In dulcea voastră înfrăţire
Spre soare cald visaţi cu dor
O primăvară de iubire:
O, scumpul vostru vis ceresc!
In noi, iluzii de amor
In vînt se risipesc!

De-aceea, flori de primăvară
Nici să gîndiţi ce sîntem noi:
Pierdute umbre călătoare
Cu sufletul mereŭ visînd,
Stingheri trăim, saŭ cîte doi,
Şi cînd murim, murim plîngînd!

N. Mihăescu.

CRONICA

La preţ

Nenea Nae, Neica Ghiţă şi Musiu Niculae aŭ ajuns la preţ. Pînă eri îi tratau d-nii miniştrii ca pe nişte provinciali fără nici o valoare, azi însă, s'aŭ schimbat lucrurile.

S'aŭ deschis Camerele şi în situaţia actuală Nenea Nae, Neica Ghiţă şi Musiu Niculae, aŭ o deosebită importanţă.

— Chestia e, Nene Nae, că cu cine ne dăm noi ? întreabă Neica Ghiţă.

— Apoi să vedem ce zice şi Musiu Niculae, răspunde Nenea Nae.

— Eŭ zic, că cu ăi de o da maĭ mult. Acu e momentul să ciupim ceva, spune Musiu Niculae.

Şi se duc cu toţii la Iordache în Covaci, ca mîncînd o fleică şi bînd un spriţ să reguleze atitudinea politică.

— Aŭ nevoie neică de noi, că sînt haha jumătate pă jumătate.

— Ne-a venit şi nouă vremea. Am tot umblat noi cu pălăriile în mînă pe la uşile ministerelor de geaba toată vericica.

— Ha ! ha ! Să mai poftească să spue: Nu se poate !

— Acu o să zicem noi: Nu se poate numai cu atîta!

— Neică Niţă, Nene Nae ! mînă-'n mînă, că acu e pontu !

— Să trăeşti, musiu Nae ! Dă mîna.

— Noroc !

— Car'va să zică, ne-am înţelesără Vorba din poză: „toţi pentru unu şi unu pentru toţi!".

— Taman !

Eŭ

Revista publicaţiunilor

Revista ***Convorbiri Literare*** are următorul sumar pe luna Noembrie: Duiliŭ Zamfirescu. — In războiŭ (roman); T. Maiorescu.—Războiul şi proclamarea regatului: Teohari Antonescu.—Origina egiptenilor şi semiţilor. (A propos de „Istoria Orientului" de P. Răşcanu): W. Meyer-Lübke, L. L. M.—Cîte-va păreri străine asupra lucrării din toponomia romînească de D. Dan; Cesar I. Vîrgolici. — Crepuscul (poesie); G. Murnu.—Trimite-ţi-aş (poesie); Demeter. — Critice şi analize: Ultime raze, poesii de Gr. N. Lazu; Ametiste, poesii de A. Cantilli; Mitologia, de St. Mihăileanu; Amantă, roman de Alexandrescu-Dorna; I. Zugravu.—Ai zis ceva (poesie), Revista publicaţiilor; Cărţi primite la redacţie.

Alexandru Nicolaidi

Unul din vice-preşedinţii Senatului. E craiovean, are două-zeci şi patru de măsele şi a prezidat Duminica trecută banchetul liberal din capitala Olteniei.

Foarte tăcut în parlament, e prea vorbăreţ la Craiova şi elocinţa sa este aşa de expresivă, că odată gesticulînd, şi-a scos mîna din umăr.

Liberal sturdzist acum, pe alte timpuri aparţinea grupului dizident al luĭ Dumitru Brătianu.

VARIETĂŢI

Expediţie polară. Am vorbit în acest loc despre fondul berăriei din Copenhaga „Gamle Carlsberg", fond lăsat pentru scopuri ştiinţifice. Acum e vorba ca din venitul acestui fond să se facă o expediţiune polară, pentru a face topografia coasteĭ de Est a Groenlandeĭ Pentru această expediţie s'aŭ votat 150.000 coroane. Expediţia, care se va compune din 5 persoane, între cari un geolog şi un zoolog, va pleca în vara viitoare. Probabil că participatorii nu 'şi vor sfîrşi misiunea înainte de anul 1902. Expediţia va fi condusă de ofiţerul de marină Amdrup, care a stat multă vreme la extremul Nord.

*

Mormîntul luĭ Rousseau. Se crede în genere că rămăşiţele filozofului Rousseau aŭ fost înmormîntate pe insula Plopilor din Ermenonville, că în 1794 aŭ fost aduse în panteonul din Paris pentru ca sub Ludovic al 18-a să fie scoase din mormînt, şi aruncate vînturilor împreună cu rămăşiţele luĭ Voltaire, — aceasta pentru a răzbuna profanarea mormintelor regale din Saint Denys. Unii susţineaŭ însă că rămăşiţele luĭ Rousseau se mai află pe insula Plopilor. S'aŭ făcut cercetări pe insulă, şi anume pe locul unde se crede că a fost mormîntul — dar în zadar, nu s'a găsit nimic. Acum partizanul filozofieĭ luĭ Rousseau, Grand-Carteret, cere prinţului Radziwill ca să sape tot planul din jurul insuleĭ, poate se va da de urma osemintelor. Cererea aceasta va fi cu greŭ ascultată.

Un bucureştean pe zi

I. Petrescu

D. Ioan Petrescu este unul dintre cei mai buni artişti ai Teatrului Naţional. S'a achitat tot-de-a-una cu succes de rolurile ce i s'aŭ incredinţat. A înaintat repede şi graţie meritelor sale, pînă la gradul de societar clasa I.

Grigore Manolescu îl preţuia mult şi tot-de-a-una căuta să-l aibă alături în piesele pe cari punea el maĭ mult preţ. A făcut parte şi din trupa care a jucat la Viena şi ziarele nemţeşti l'aŭ lăudat foarte mult.

Rolurile sale principale: Hebro din *Fîntîna Blanduzieĭ*. Magduf din *Macbeth*, Bătrînul servitor din *Frica de bucurie*, Maximilian Moor din *Hoţiĭ*, Moş Ilie din *Mort fără lumînare*, Actorul din *Hamlet*, Filip din *Don Carlos*, Trahanache din *Scrisoarea pierdută*, Regele Lear, Ducele d'Alba din *Patria*, etc. etc. etc.

De cît-va timp Ioan Petrescu e lăsat la o parte. Aceasta e o pagubă pentru teatru.

Pic.

Invenţiuni şi noutăţi

Vapoare şi corăbii. *L'Industrie* publică o interesantă statistică a vapoarelor şi corăbiilor de comerţ, pe cari le posedă diferite state.

Iată cîte-va din datele pe cari le publică citatul ziar:

Vapoare:

Numărul total al vapoarelor este de 11,271 reprezentînd 17.886,906 tone, brut.

Anglia posedă cele mai multe şi distanţează enorm pe toate cele l'alte state. Ea are 5.601 vapoare.

Germania vine după ea cu 846, Norvegia 605, Franţa 543, Suedia 400, Spania 355, Rusia 350, Japonia 318 — ceea ce e considerabil avînd în vedere cît e de tînăr acest stat, — Italia 235, etc.

Corăbii:

Şi în ce priveşte flota comercială cu pînze, tot Anglia este în frunte şi la mare distanţă. In total sînt 23,515 corăbii reprezentînd 8,894,732 tone. Anglia are 8,545 corăbii, America 3,785, Norvegia 2,594, Rusia 2,096, Italia 1,605, Suedia 1,439, Turcia 1,628, Franţa 1,369.

Cum se vede din această statistică, naţiunile cari aveaŭ altă dată o putere maritimă extra-ordinară, aŭ rămas acum în urmă de tot. Acest fapt este important, de oare-ce puterea maritimă este în raport direct cu dezvoltarea industrieĭ.

Franţa, care altă dată ţinea piept lumeĭ întregi. azi a rămas o putere de a treia ordine.

Olanda, vestita Olandă de altă dată, azi nu are decît 631 corăbii, iar Portugalia 243.

Spania, care nu de mult înarma flote invincibile şi înspăimîntătoare, azi nu are decît 1.068 corăbii.

Grecia, cu toată decadenţa ei, tot are o flotă comercială cu pînze, destul de puternică, 1.165 bastimente. Germania ameninţă s'o întreacă pe Franţa, ea are deja 1,067 de corăbii.

*

Producţia aurului. Ziarele americane calculează producţia auruluĭ în cursul anului 1896, la aproape 1,125 milioane francĭ.

Această producţie este împărţită astfel între diferitele ţări producătoare de aur:

Statele-Unite...	270	milioane
Australia.....	225	„
Transvaalul....	215	„
Indiile.......	148	„
Rusia şi alte ţări..	267	„

E de observat că în timpul perioadeĭ 1881—1890, producţia mijlocie nu a trecut peste 550 milioane.

MEMENTO

— **Duminică**, *16 Noembrie, 1897* —

~~ Doctorul Obregia ţine la orele 9 seara, la „Cercul studiilor umanitare", o conferinţă asupra alcoolizmului. (Sala de istologie de la Universitate).

~~ Consiliul de disciplină al baroului Capitaleĭ ţine şedinţă.

~~ La ora 2 p. m. întrunirea rezerviştilor evrei în sala *Dacia*.

Spectacole

Teatrul Naţional.—*Hoţiĭ*, tragedie de Schiller.

Teatrul Hugo. — Debutul Sisters Mordon, Oamenii-şerpi, Mendozza, Duet Dorval, etc.

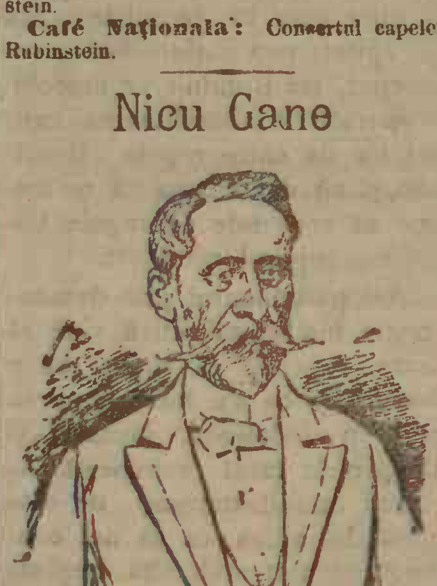
Teatrul Boulevard.— Debutul Blanche Lescaut, Fugette, Hilarys-Tordant, Batignolles, şi întreagă trupă.

Sala Bragadiru: Concertul orchestrei Oscar Pursch.

Café Boulevard: Orchestra Rubinstein.

Café Naţionala: Concertul capelei Rubinstein.

Nicu Gane

D-l Gane, primar al Iaşilor, în calitate de moldovean, face parte din biroul Senatului ocupînd locul de vice-preşedinte. Tot această calitate de moldovean, i-a dat ocaziunea a fi cîte-va zile ministru în ultimul minister al luĭ Ion Brătianu.

D-l Gane a făcut literatură în primiĭ săi ani de tinereţe. Nuvelele sale, trebue să o recunoaştem, aŭ fost însă mai puţin durabile de cît astfaltul care s'a făcut la Iaşi, pe cînd era primar. Acesta va rămîne, ca o glorie a sa, pe cînd faima sa literară de mult, vai! a trecut.

Om de ispravă şi de treabă de altmintrelea.

CARNETUL JUDICIAR

Din zbor nu e furt

Bot-Gros e dat în judecată, pentru că ar fi furat un porumbel de la Costache Năprăstoc.

Amîndoi împricinaţii sînt din mahalaua Dracului; poartă căciulă cu ţuguiŭ, spenţer lucrat în găitane, pantaloni creţi, cipici pă ram cu tocul de o şchioapă şi subţiri ca băncuţa de cinci-zeci de bani. Amîndoi sînt negustori de porumbei.

— De ce ai furat porumbelul ? întreabă judecătorul pe inculpat.

— Nu l'am furat, d-ne fereşte !

— Cum nu l'ai furat ? N'a găsit comisarul la anchetă porumbelul în coteţ la tine şi încă cu aripile tăete ?

— Găsit.

— Atunci ?

— Uite cum stă chestia, d-le judecător, Lăcramantul, adicătelea Năprăstoc, are porumbei şi eŭ am. El şi-a înălţat porumbeii luĭ şi eŭ i-am înălţat p'ai meĭ. Porumbelu luĭ, un califar jucător, din zbor a venit cu ai mei la coteţu meŭ şi eŭ am închis uşa după el. Va să zică eŭ l'am prins, adicătelea nu l'am furat.

După explicaţia reclamantului şi din depoziţiile martorilor ascultaţi, se constată că între păsărari faptul de a'ţi apropia pasărea altuia, cînd ai prins-o din zbor, ori cînd a intrat ea singură în curte la tine, nu e considerat ca furt. Judecătorul însă mai constată că în speţă Bot-Gros cînd a văzut porumbeii luĭ Năprăstoc a înălţat pe ai săi anume ca să prinză pe ai reclamantului, deci şi-a însuşit califarul cu intenţie frauduloasă, condamnă dar pe inculpat la restituirea porumbelului, la două zile închisoare şi la 20 lei amendă.

Bot-Gros declară că face apel.

Condeiŭ.

Stirĭ teatrale

Astă-seară se joacă la Teatrul Naţional *Hoţiĭ* de Schiller.

Rolurile principale le ţin d-nii C. I. Nottara, V. Leonescu, I. Petrescu şi d-na C. Gănescu.

*

Luni se dă pentru prima oară la operă *Bărbierul din Sevila* de Rossini. Libretul este tradus de d. Mauriciŭ Cohen.

Rolurile sînt împărţite ast-fel: Don Basilio d. Theodorescu, Don Bartolo d. Catopol, Almaviva d. Al. Bărcănescu, Figaro d. Calotescu şi Rosina d-ra O. Mărculescu.

*

Marţi se va da la Teatrul Naţional *Ultimul clironom*, piesa marchizului Pandolfi, tradusă de d. V. A. Urechiă.

*

La Teatrul Naţional se repetă *Dama cu Camelii*, de A. Dumas fiŭ, care se va reprezenta la 29 Noembrie, în beneficiul d-neĭ Ar. Romanescu.

ZNOAVE

Eŭ merg...

Roia cîmpul de soldaţi cari făceaŭ mustră. Numai auzeai strigînd pe ăi mai mari:

— Inainte... marş !

Şi pe soldaţi :

— Un-doi... un-doi !...

Şi străluceaŭ sub soare oţelele de la arme de'ţi luaŭ vederile.

Intr'o parte un sergent mustruluia vre-o două-zeci de soldaţi. Mergeaŭ ei, săracii, bine, se vede, că nu le zicea sergentul nimic, numai se dădea înapoi, cîte un pas cîte un pas, şi el după el. Doar un ţigan nu ţinea şirul de loc: cînd eşea mai înainte, cînd pierdea pasul de rămînea înapoi.

Iĭ tot striga sergentul:

— Ţine rîndul, ţigane... stîngu... stîngu !...

El, de loc.

Dacă vede sergentul aşa, se necăjeşte, opreşte pe soldaţi în loc şi se răsteşte la ţigan:

— Mă ţigane, de ce nu mergi bine în front, că te... te... te mănîncă muma dracului !

Ţiganul ştia, săracul, că nu glumeşte sergentul cînd se necăjeşte.

Rămase zmirna şi zise cu frică:

— Trăiţi, dom'le strejont, io merg, reghimentul nu merge !

Ţiganul ras

Ştiĭ ca Duminica, era cîrciuma plină de Romînĭ. Carĭ beaŭ ţuică, carĭ basamac, carĭ întindeaŭ de o bucată de pastramă vorbind între ei de cîte greutăţi toate are bietul om pe cap.

Un ţigan tînăr s'apucase să se rază şi el întîi.

Pînă îl răsese un ţăran, mai mult fără săpun de cît cu săpun, numa el ştia ce îndurase, dar era ras, şi acum se fudulea ţiganul nevoie mare; se uitase într'un ciob de o...

FOIŢA ZIAR. „ADEVĔRUL"

No. 83

UCIGAŞUL MISTERIOS

ROMAN DE

PAUL D'AIGREMONT

Partea întiia

Uşi încuiate

X

Bănuelile d-luĭ Lemarchand

— Tu trebue să ştiĭ,... atunci, pentru că voeşti... te voi asculta.

Violetta nu înţelese, nici n'auzi măcar aceste cuvinte.

Aplecată pe Horaţiŭ, îl îngrijea, îl freca, îi dădea să respire săruri.

— Ah, murmură ea, ştiĭ bine că'ţi ador fiica, ca şi cum ar fi a mea. Din cauza ei ce n'am suferit pînă astăzi ?

Sub îngrijirile vereĭ sale, marchizul îşi revenea în fire.

Deschise ochii.

Văzu pe Violetta şi pe Maria alăturĭ una de alta.

Le învălui cu o privire de duioşie şi recunoştinţă.

Maria prinse această privire; deasemenea auzise cuvintele Violettei, deşi foarte încet murmurate.

Pe pernă, Horaţiŭ se odihnea aproape liniştit.

Maria se apropiă de d-ra de Lacroix-Marbourg.

— Nici odată, Violetto, nu vei maĭ suferi din cauza mea, zise ea; am jurat celuĭ pe care îl ador şi pe care îl îngrijeştĭ aşa de admirabil...

Violetta, uimită, se uita la copil.

Ochiĭ Mariei, aceştĭ ochĭ frumoşi de culoarea algelor marine, eraŭ îngrozitor de dilataţi; buzele ei albe tremuraŭ de'ţi era mai mare mila, tot corpul săŭ drăguţ arăta adînca şi nedescrisa emoţiune a căreĭ pradă era nenorocita copilă.

D-ra de Lacroix-Marbourg o luă în braţele sale.

— Dar te înşelĭ, scumpa mea, zise ea, nu mi-aĭ făcut nici odată răŭ cu voinţă...

„Şi nu'mĭ veĭ face nicĭ odată, sînt convinsă.

„Linişteşte-te, iubită copilă; dacă viaţa crudă produce veşnic decepţiuni şi dureri, sentimentul de a-şĭ fi îndeplinit cine-va în tot-d'a-una datoria sa uşurează durerile şi necazurile.

Aceste cîte-va cuvinte fură pronunţate cu o demnitate aşa de simplă şi cu atîta bunătate, că Maria lăsă capul în jos.

După tăcere de o secundă, cum d-ra de Lacroix-Marbourg prepara într'un cabinet de toaletă o băutură pe care Horaţiŭ trebuia să o ia în fie-care oră, Maria, singură lîngă patul tatăluĭ săŭ, se aplecă asupra lui:

— Ori-ce cuvînt al tăŭ mi-e sfînt, zise ea... Vreĭ ? Mă voi supune... mă voi supune...

Ea căzu în genunchi şi multă vreme se rugă cu o căldură nesfîrşită.

Orele de suferinţă supra-omenească o întăriseră.

De cînd nenorocirea intrase la Saint-Luc, copila devenise femee prin inimă şi raţiune.

Toată ziua se scurse ast-fel.

Andreĭ nu le părăsi, încercînd să le dea putere, să insufle Violettei acea frumoasă energie care făcuse admiraţiunea tuturor.

Reuşi întru cît-va.

De alminteri, curagiul revenea pe nesimţite sărmaneĭ fete, de cînd Horaţiŭ unise mîinile ei cu ale Marieĭ.

Tot din momentul acesta, Violetta căpătase siguranţa că Horaţiŭ se va vindeca.

In schimb însă, d. Lemarchand stătu puţin în odaia gineretuĭ săŭ.

O singură idee îl turbura acum, îl pasiona, îi încarcera mintea:

Modul cum se putuse făptui crima.

Şi ba că nu părăsea pe magistraţi şi pe architect, dîndu'şi seama de cea mai mică descoperire a lor.

Ba că cerceta însuşi, întrebînd, ascultînd cea mai mică istorioară, cea mai absurdă banalitate, căutînd să profite de toate, înmagazinînd ori-ce urmă, cît de mică, în vastul săŭ creer atît de pătrunzător une-ori.

Dar ceea ce'l interesa mai mult fură cercetările d-luĭ Praches.

Impreună cu dînsul măsură zidurile, preocupat de cel mai mic amănunt al construcţiuneĭ.

Turnul din spre răsărit, vizitat cu atenţiune de sus pînă jos, provocă o nouă decepţie.

Nu exista, nu putea să existe o trecere secretă.

Pretutindenĭ, zidurile sunaŭ a plin; pretutindeni grosimile eraŭ la fel.

Planul castelului, de almintrelea, era simplu.

Un mare coridor la mijloc, după cum am spus deja, împărţea clădirea la toate caturile.

Cabinetele de toaletă, de organizaţie mai nouă, eraŭ aşezate în părţile largĭ ale castelului.

Numai cel al Laureĭ se găsea lîngă vechia cameră de rugăciune a marchizilor de Plessis Saint-Luc. şi aceasta spre marea neplăcere a luĭ Horaţiu.

Dar marchizul nu se putuse opune acesteĭ fantazii a femeeĭ sale, întocmaĭ cum făcuse şi cu cele-l'alte fantazii ale ei de cînd o cunoştea.

In tot catul întîi al turnului nu era de cît scară.

La al doilea cat, d. Bussus îşi avea cabinetul de lucru şi o săliţă de toaletă.

Aci se pătrundea prin odaia de culcare.

Aceasta era tot ce poate fi mai elementar.

Architectul dovedi d-luĭ Lemarchand că nu exista, că nu putea să existe nici o trecătoare secretă.

— Ei bine, zise Jacques, să dărîmăm turnul dacă se încăpăţinează să ascunză secretul, şi vom vedea în urmă.

La această propunere, d. Bussus scoase exclamaţii.

D. Praches, mai liniştit, arătă bogatului sticlar că, dacă îşi punea în executare proectul, ar fi o pierdere de nereparat pentru artă, turnul fiind lucrat în stil gothic şi posedînd sculpturĭ unice în felul lor.

— Sus, da, aşa e, zise d. Lemarchand; dar s'ar putea dărîma pînă la catul întîĭ. Aşĭ pune proptele şi mai tîrziŭ îl voi reclădi, aşa ca nimenĭ să nu observe că cine-va s'ar fi atins de el.

D. Bussus, foarte convins, zise:

— D. marchiz ar fi în stare să moară, mai ales dacă s'ar atinge cine-va de icoana maiceĭ preciste din odaia de rugăciune. Ea a fost adusă din Orient de către unul din strămoşiĭ dumnia-luĭ, care luase parte la cruciate.

„Dacă o distrugeţi, îl veţi lăsa nemîngîiat pentru tot-d'a-una.

— Nu vom ajunge pînă acolo, declară industriaşul.

Şi cum nu întîrzia nicĭ odată să'şĭ pună în aplicare ideile sale, a doua zi o mînă de lucrătorĭ, adevăraţĭ lucrători de artă, sosi la Saint-Luc.

Se făcură minunĭ pentru a se dărîma temelia turnuluĭ, aşa cum voia d. Lemarchand, şi să se lase partea de sus în picioare.

Pentru aceasta se puseră proptelĭ, se luară precauţiuni nesfîrşite, şi se reuşi pe deplin.

Cu banĭ, de-alminterĭ, în acest veac de inteligenţă şi de progres, ce nu se face ?

Dar sticlarul nu descoperi nimic.

Zidurile strînse şi la fel în toate părţile nu conţineaŭ nici un mister.

Scara ocupa tot turnul; în afară de ea nu se găsea nicĭ o trecătoare saŭ vre-o ascunzătoare ori-cît de mică.

— E ciudat, repeta el mereŭ. E prea ciudat.

Intr'o noapte îi trecu prin cap ideea aceasta:

— Această trecătoare e fără îndoială într'altă parte a caseĭ... Dar unde ?

„Aĭ vechĭ aveaŭ ideĭ aşa de curioase.

„Dacă aşĭ dărîma întregul castel, poate aşĭ descoperi-o."

Dar imediat se gîndi:

— Şi Horaţiŭ?... Poţĭ să lucrezi cu el ca şi cu ceĭ-l'alţĭ?

Intr'adevăr, marchizul nu semăna cu toată lumea.

Era un om plin de impresiĭ şi sentimente mai mult de cît de raţiune.

Ţinea la vechia-ĭ locuinţă, aceasta se ştia.

D. Lemarchand nu îndrăzni să rişte dărîmarea castelului.

glîndă pînă nu mai putuse, trecuse pe dinaintea caselor unde știa că stăteaŭ fete frumoase de'și obosise gionatele și de întîlnea în cale vre-un Romîn, îĭ dădea ziua bună și lega vorbă cu el doar de l'o vedea și s'o minuna de frumos ce se făcuse.

In sfîrșit intră și în cîrciumă tot cu gîndul ăla.

Dădu ziua bună.

Cîți-va oamenĭ îĭ răspunseră și 'șĭ văzură de vorbă. El se alătură de uniĭ carĭ beaŭ la o masă și după ce stătu alăturĭ de eĭ cît-va, în picioare, zise punînd mîna la bărbie:

— Ma raseĭ și io!

Țăraniĭ, ca și cum nu'l auziră, nu'ĭ răspunseră nicĭ unul.

Țiganul zise iar:

— Ma raseĭ și io azĭ hîntîĭ ș'hîntîĭ.

Și văzînd că tot nu'ĭ zice nicĭ unul nimic, se așeză și el pe laviță alăturĭ de ăilalțĭ și zise oftînd:

— Eĭ, sa'mĭ fia da bine!

Dumitru Stăncescu.

Petre Grădișteanu

Un temperament maĭ mult artistic de cît politic. De s'ar fi născut în alt mediŭ, ar fi ajuns departe. La noĭ s'a zbătut în mijlocul mediocrităței generale și și-a ruinat nerviĭ în zadar. Totușĭ vibrează la zile marĭ și de cîte orĭ vibrează, face cîte un bucluc guvernuluĭ, cînd amiciĭ săĭ sînt la guvern. Liberaliĭ știŭ și își aduc aminte și acum, de comedia ce le-a făcut coconu Petrache, la Iașĭ, cînd a vorbit de mărgăritarele coroaneĭ Romînieĭ.

E unul din fundatoriĭ *Revisteĭ Contemporane*, care lupta contra *Junimeĭ* de la Iașĭ; a scris comediĭ și a pledat în toate procesele celebre, timp de 30 de anĭ.

E vice-președinte al Senatuluĭ. Ministru nu va fi nicĭ odată.

Per.

PROSTIĬ OMENEȘTĬ

Căsătoria mea

— Note găsite în hîrtiile unuĭ prieten.—

. . . .

Da, m'am însurat! Și sînt un burghez de bună seamă!

Maĭ curînd saŭ maĭ tîrziŭ trebuie să ajungĭ aicĭ. Te oboseștĭ de acea vultoare a vieței de flăcău; și atuncĭ țĭ se naște dorința de odihnă, de calm, de emoțiĭ dulcĭ, de viață comodă, de *home*, cum spun Englezii.

Dezgustul vieței de tînăr este agentul matrimonial cel maĭ puternic.

In urma nenumăratelor nopțĭ pierdute, în urma orgiilor, cînd stomacul nu maĭ are vechia luĭ vigoare, mușchiĭ întîia lor mlădoșie, ochiĭ strălucirea lor umidă și magnetică, inima acea bogăție de sînge, o metamorfoză înceată se săvîrșește în tine, metamorfoza pe care mamele de familie o spionează cu o laudabilă solicitudine.

La primele simptome de gastrită eștĭ desemnat ca om de însurat.

Soția mea e ființa cea maĭ blîndă, cea maĭ dezmierdătoare de pe pămînt.

Ea are o calitate care, maĭ presus de toate, m'a hotărît s'o iaŭ.

E orfană.

Nu există soacră, care să-șĭ bage nasul în afacerile noastre; lipsește socru, care să plictisească pe ginerele săŭ, cu politica saŭ cu altele. Nicĭ unchiŭ. n'are. Cîte-va verișoare și de loc verișorĭ!.., *Grands dieux! bonheur extrême*, cum cîntă toate operele.

Scumpa copilă a fost crescută de o mătușă. Așa de mult ținea la ea, în cît abia s'a hotărît să se despartă de dînsa. Cîte informațiĭ, de toate speciile, n'a luat despre mine! Nu s'a găsit unul să mă vorbească de răŭ.

Să nu se creadă că zic asta, pentru că vreaŭ să trec de un mic sfînt. Nu— o spun pentru că e adevărul.

In sfîrșit, într'o zi fuĭ înștiințat că pot prezinta omagiile mele drăgălașeĭ ființe, care roșĭ mult, văzîndu-mă, și mă salută cu cel maĭ mare respect.

Nu î-am displăcut— modestia mea îmĭ permite să nu trec această particularitate sub tăcere.

Și treĭ săptămînĭ după aceea se făcu nunta, cu mare pompă, cu tot ceremonialul obicĭnuit.

La biserică, mireasa mea era tare emoționată...

Auzeam respirația sa neegală cu care se amestecaŭ, din cînd în cînd, adîncĭ suspine... Vocea eĭ tremura cînd a răspuns că consimte să mă ia pe mine, îmbătrînitul tînăr om, a căruĭ inimă bătea puternic totușĭ.

Am trebuit natural să primim felicitările oamenilor pe carĭ căsătoria noastră, de altmintерĭ, de sigur că-ĭ lăsa tot așa de nepăsătorĭ ca și quadratura unuĭ cerc.

Ne hotărîsem noaptea s'o petrecem la Bucureștĭ — iar a doua zi să plecăm în Italia.

O trăsură ne duse pe strada Colțeĭ.

In urma ordinelor mele, era isprăvită toaleta sărmanuluĭ paradis al tinereței mele, unde mă duceam să dorm pentru ultima oară—de oare-ce îmĭ luasem o altă casă — și unde era îngropată o parte a inimeĭ mele— cea maĭ trainică poate și cea maĭ sensibilă.

Eram în luna luĭ Octombrie; nopțile eraŭ răcoroase. In sobă troznea focul și lumînările răspîndeaŭ o lumină dulce.

Tînăra soție se uită la neorînduiala de pe etajere și la poporul bizar de statuete.

O îmbrățișaĭ cu duioșie—cu multă duioșie— și ne așezarăm lîngă sobă.

— Fetițo, îĭ spuseĭ, te iubesc din toată inima. Nu vreĭ să mă iubeștĭ și tu?

Ea atuncĭ, lăsînd să-ĭ cadă capul pe umărul meŭ și cufundînd mariĭ eĭ ochĭ într'aĭ meĭ, îmĭ răspunse:

— Știĭ destul de bine că te iubesc.

Atuncĭ o apucaĭ de talie și o apăsaĭ pe inima mea fără să maĭ spue nimic.

Stăturăm ast-fel vreme multă, fără a vorbi nimic. Drăgălașa mea soție, cu ochiĭ întredeschișĭ, cu obrajiĭ surîzătorĭ, cu fruntea pe sînul meŭ, se gîndea—la ce?... m'am întrebat adesea orĭ de atuncĭ—și nebunatecele eĭ șuvițe de păr, blonde, tremuraŭ sub răsuflarea mea. Era obosită sărăcuța, și peste cîte-va minute ațipi. Pleoapele eĭ se închiseseră cu desăvîrșire, dar gura eĭ surîdea încă.

Eŭ rămăseĭ nemișcat, ținînd'o în brațele mele, neîndrăznind nicĭ să respir, de frică să nu o deștept. Mă uitam la foc, la candelabre, prin odaie; revedeam trecutul care fugea și toată povestea—de tot vulgară, vaĭ!—a ultimelor mele amorurĭ, se desfășura în mintea mea.

Aicĭ venisem să mă stabilesc după luarea licențeĭ; în casa aceasta se născuseră multe din visurile mele și se sfărîmaseră multe din proiectele mele.

Pe urmă începuĭ să privesc patul care se desemna vag, sub perdelele luĭ marĭ și albe, carĭ se tîraŭ pe covor, și toate amintirile de dragoste își desfăcură aripile și defilară în bande, încet în mintea mea. Revăzuĭ toate figurile scumpe, cunoscute în tineriĭ meĭ anĭ.

Pe pernele acelea adormiseră dragele blonde și brune și periĭ lor mătăsoșĭ parfumaseră dantelele lor.

Pe scaunul cela, șezusem cu Eugenia.

In oglinda aceia mă uitasem cu Margareta.

Pe pielea aceea de urs, de la picioarele patuluĭ, cu cîte nu mă jucasem!

Colo își pusese una pălăria, dincolo alta mănușile.

In mijlocul acesteĭ călătoriĭ prin trecut, îmĭ aruncaĭ ochiĭ pe iubita mea, aĭ căreĭ plămînĭ respiraŭ cu zgomotul uneĭ ușoare bătăĭ de aripĭ.

Nevinovata avea pe buze același divin surîs cu care îmĭ vorbise.

Atuncĭ începuĭ să tremur și murmuraĭ:

— Nu, scumpă soție, nu, nu te voĭ lăsa să te culcĭ în acest pat, unde plutesc suvenirurile afecțiunilor moarte... Trecutul nu maĭ e și noĭ îĭ vom șterge ultima urmă... Vreaŭ să duc o nouă existență și tu, bunule și candidule înger, mă veĭ conduce pe calea scumpă pe care bine o cunoștĭ, cu simplicitatea inimeĭ tale! Nu, mirosurile carĭ îngreunează încă aerul acesteĭ camere, ar putea să fie indiscrete și să-țĭ vorbească cu vocea mută a lucrurilor, și nu vreaŭ... Rochia sufletuluĭ tăŭ trebue să rămîe nepătată, căcĭ ea e albă ca ermelina și ca ea delicată!....

Inbrățișînd'o cu putere, se deșteptă și văzîndu-mă agitat și palid, mă întrebă:

— Ce aĭ? Suferĭ?

— Da, îĭ răspunseĭ, iubito!... Focul mă indispune și aerul acesteĭ camere îmĭ face răŭ.... Simt că mă înăbușă...

. . . .

. . . .

Și iată de ce n'am petrecut, în strada Colțeĭ, noaptea de nuntă.

Și acum cînd cîte odată focul arde prea tare, soția îmĭ spune:

— Nu te apropia prea mult de sobă, știĭ ce răŭ țĭ-a făcut în noaptea nunțeĭ.

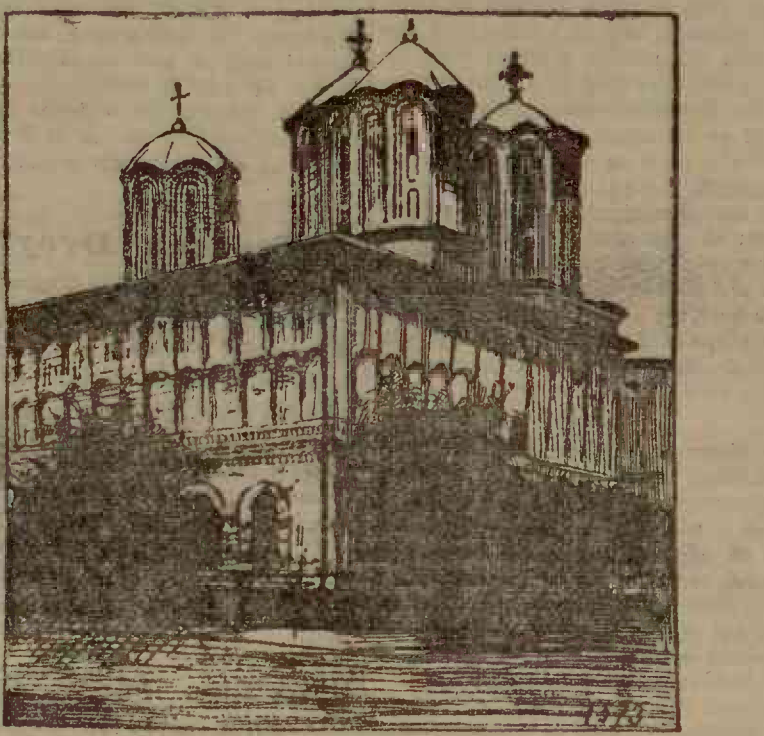
— Da, scumpo, mĭ-aduc aminte.

Quintus

Intrunirea de la „Drapelul"

— *Vezĭ pag. IV* —

VEDERI DIN CAPITALĂ

MITROPOLIA

Afacerea Dreyfus

— Amănunte prin poștă —

Bruxelles 13 Noembrie, 10 ore dim.

Dosarul luĭ Scheurer

Colonelul Picquart va sosi la Paris maĭ înainte de cît se așteaptă. De și a plecat din Tunis Marțĭ seara, ordinul însă al ministruluĭ de războiŭ a fost ca vaporașul Rhóne să nu se oprească nicăirĭ pînă la Marsilia și de aci colonelul să ia imediat trenul expres, așa ca Joĭ cel mult seara să fie în Paris.

Un așa caracter a luat acum afacerea că din declarațiile luĭ Picquart se va lămuri complect totul. V'am telegrafiat aseară că dosarul luĭ Kestner conține probe carĭ scot în evidență culpabilitatea luĭ Esterhazy. Acest dosar va fi publicat îndată după interogatorul luĭ Picquart.

Cu multă greutate unele ziare aŭ putut afla în prima linie pe ce se bazează întregul dosar al vice-președinteluĭ Senatuluĭ.

•

După cum se spune, intregul dosar nu-ĭ de cât o serie de acte carĭ nu pot un moment fi contestate. In prima linie se vorbește de rolul pe care îl joacă colonelul Picquart in chestia Dreyfus. Colonelul, pe când se afla la ministerul de războiŭ, a surprins pe comandantul Esterhazy in momentul când se incerca să fure niște acte.

In același timp a găsit niște scrisorĭ ale acestuia. Picquart, care avea oare-carĭ bănueli, a luat numaĭ de cât scrisorile luĭ Esterhazy și le-a pus alăturĭ cu faimosul borderoŭ. A rămas ca trăznit când a văzut perfecta asemănare intre scrisul acestor scrisorĭ și borderoŭ. Cu deosebire câte-va litere, ca g, h, y, s, aveaŭ o asemănare că fără să fi voit cine-va să facă o observație minuțioasă, il frapaŭ. Lucrul acesta a făcut pe Picquart să exclame că Dreyfus e inocent. Colonelul s'a dus indată la generalul Gouse spunându-ĭ ce crede in această afacere. Dar Gouse care avea credința cu totul contrarie, nicĭ n'a vrut să asculte pe colonel, ba i-a cerut incă să păstreze o tăcere mormîntală și să nu 'șĭ permită un moment a aduce cea maĭ mică acuzație contra persoaneĭ luĭ Esterhazy.

•

Picquart a făcut în așa mod că întreaga această afacere intimă petrecută la ministerul de războiŭ și de care nu știa de cît el, Gouse și Esterhazy, a ajuns la urechile luĭ Kestner, vice-președintele Senatuluĭ, și formează azĭ prima parte din dosarul luĭ. Intre Gouse și colonelul Piquart a urmat și o oare-care corespondență care s'a sfîrșit în urmă prin trimeterea coloneluluĭ la Tunis. Dar Picquart plecase la Tunis, fără însă a lua cu el scrisorile luĭ Esterhazy de carĭ acesta nu știa că sînt în mîinile luĭ Picquart. Ca *prin minune* ele cad în mîna luĭ Kestner.

Aceste scrisorĭ și copiĭ după borderoul care a servit de bază în condamnarea luĭ Dreyfus, fac parte din dosar și formează o a doua parte a acestuia.

•

Concluzia dosaruluĭ luĭ Kestner e că Esterhazy a fabricat faimosul borderoŭ. Scopul? După cum ațĭ văzut și din telegrama și din corespondența precedentă care coprinde vederea unuĭ diplomat și care are aceeași părere, scopul n'a fost altul de cît ca să ***ia banĭ de la guvernul francez.***

Intreg dosarul va fi dat la lumină orĭ-care ar fi rezultatul ancheteĭ.

•

Dacă Picquart sosește Joĭ în Paris, atuncĭ Vinerĭ interogatorul săŭ va fi terminat, iar generalul Pellieux va putea să prezinte raportul de anchetă ministruluĭ de războĭ, în aceeașĭ zi.

Hotărîrea luată de guvern e că dacă declarațiile luĭ Picquart vor fi grave, atuncĭ colonelul, în interesul secretuluĭ de stat, să fie arestat, pentru a fi scutit de a fi intervievat de ziariștĭ și de a divulga în public aceste lucrurĭ. Generalul Pellieux are ordin ca să prezinte raportul imediat ce Picquart sosește în Paris.

Miniștriĭ vor ține neapărat consiliŭ Vinerĭ dimineața saŭ după amiazĭ și vor hotărî, dacă va trebui, să aducă înaintea parlamentuluĭ chestia aceasta Sîmbătă saŭ s'o maĭ amîne de va fi gravă.

•

In tot cazul curiozitatea șĭ-a atins apogeul eĭ și miĭ de oamenĭ nu așteaptă de cît să afle ce a spus Picquart. Credința generală e că revizuirea procesuluĭ e maĭ mult de cît probabilă. — Ca parte nostimă „Intrasigentul" spune că i se telegrafiază din Constantinopol că în Salonic peste 80.000 ovreĭ așteaptă cu pasiune rezultatul afacereĭ.

Vespasian I. Pella.

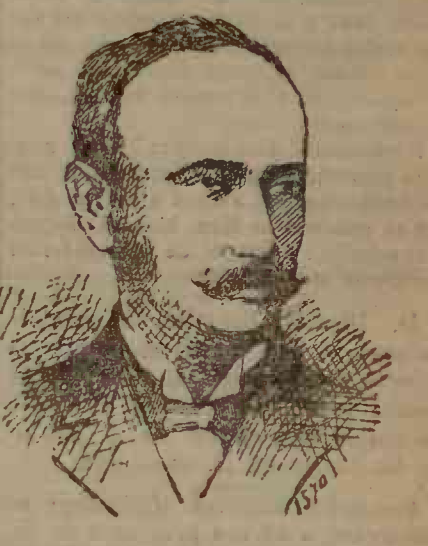
Crime, Delicte, Accidente

Din Capitală

Erĭ femeia Maria Ionescu din raionul secțieĭ 17, a cercat să se sinucidă, bînd o soluție de fosfor. Surprinsă la timp însă, ea fu transportată imediat la spitalul Colentina, unde i se deteră primele îngrijiri. Din declarațiile pacienteĭ, reiese că dînsa a recurs la acest act de disperare din cauză că a fost părăsită de amantul eĭ.

D. G. I. Popescu din calea Plevneĭ 145 a reclamat secțieĭ 22 că astă noapte i-a dispărut o servitoare anume Sofia Ionescu, furîndu-ĭ și un carnet cu 640 leĭ. Numita servitoare a fost prinsă la amantul eĭ Jugi Mihaĭ din strada Erbărieĭ 25, unde s'aŭ găsit și baniĭ. Ambiĭ aŭ fost arestațĭ.

Vasile Lascar

Fostul ministru de interne a fost ales vice-președinte al Camereĭ, după retragerea de la putere a cabinetuluĭ Aurelian.

E avocat în baroul bucureștean și unul din avocațiĭ cu căutare și trecere. E amestecat în multe afacerĭ și întreprinderĭ comerciale, între carĭ: Tramvayul noŭ și Banca generală etc.

Pînă a intrat în minister, era avocat la *Creditul funciar rural.*

Mare proprietar rural.

INFORMAȚIUNI

Prin jurnalele consiliuluĭ de miniștri 3, 4, și 5 de la 13 Noembrie a. c., s'a acordat avantagiile legeĭ industriale următoarelor fabricĭ: fabrica de zahăr și rafinărie a d-luĭ Negroponte de la Mărășeștĭ, județul Putna, fabrica de tâmplărie mecanică a d-lor L. și S. Roșianu din Bucureștĭ și fabrica de construcție mecanică și turnătorie a d-luĭ G. Fernie et Comp. din Galațĭ.

Ministerul de domeniĭ a aprobat vînzarea grîuluĭ de la ferma Laza cu prețul de 1580 leĭ vagonul, loco—ferma.

D. Stolojan, ministrul de domeniĭ, va supune Corpurilor legiuitoare proectul de lege privitor la cedarea terenuluĭ de 12,250 metriĭ pătrațĭ, de pe domeniul statuluĭ, Brăila, pentru construcția linieĭ tramvaiuluĭ electric între Brăila și Lacul Sărat.

Ministerul de domeniĭ a confirmat vînzarea celor 6 loturĭ carĭ maĭ rămăseseră pe moșia Tramșanĭ din județul Ialomița.

Consiliul de miniștri a admis dispoziția luată de d. A. Stolojan, ministrul de domeniĭ, relativ la legea vînătoareĭ, care este următoarea: se vor plăti 20 leĭ pe an pentru dreptul de vînat pe moșie cu pădure de cîmp, 30 leĭ pe an pentru moșie cu pădure de munte, 30 leĭ pe an pentru două proprietățĭ de cîmp, 60 leĭ

La urma urmelor, d. Praches era un architect de seamă. Iși cunoștea bine meseria.

Săvîrșise pînă acum, prin diferite localitățĭ, lucrărĭ fără pereche.

Părerea'ĭ nu era ca aceea a celuĭ d'întîiŭ venit.

D. Bussus, care discutase și cercetase cu dînsul, fusese absolut de hotărîrea luĭ.

Turnul, dărîmat în parte, dăduse dreptate amîndurora.

D. Lemarchand n'avea de cît să se încline.

Se apucă atuncĭ să găsească, într'o oare-care hotărîre a Laureĭ, explicația acesteĭ morțĭ.

Ea era ca și dînsul inteligentă; dar mult maĭ violentă și mult maĭ doritoare de a'șĭ vedea voința triumfînd și caprițiile împlinite.

Un lucru hotărît de ea trebuia să se execute cu orĭ-ce preț.

Tat'săŭ o cunoștea bine.

Știa de asemenĭ că bărbatu-săŭ a tot-d'a-una stătuse la picioarele sale.

Avînd un caracter adorabil, o educație perfectă, o blîndețe de înger, Horațiŭ simțea pentru Laura o recunoștință vie, și căuta să i-o dovedească printr'o îndatorire și o bunătate complectă.

Impregiurul marchizuluĭ, toată lumea lucra la fel.

D. Bussus nu exista.

De asemenĭ și preotul.

De altminterĭ, acesta și cu doctorul Bordier nu trăiaŭ pe lîngă marchiză și un se întîlneaŭ cu trufașa castelană de cît foarte rar.

Eraŭ cunoscute mîndria și caprițiile eĭ, și spre a lua parte la un prînz saŭ la o serată dată de dînsa, nimenĭ nu o făcea de cît dacă îl invita cu inzistență.

De servitorĭ nu putea fi vorba.

De odată, un nume se ivi, în mintea d-luĭ Lemarchand, care, dîndu'ĭ în același timp o lovitură adîncă în suflet, redeșteptă instinctul săŭ de cercetare:

Violetta!

Eĭ da, Violetta, care, sub blîndețea'ĭ neschimbată, liniștea'ĭ de cucoană mare, era mult maĭ violentă și maĭ mînioasă de cît Laura;

Violetta, care nicĭ odată nu se opusese, acesteia care răbdase toate umilirile, toate răutățile fătă a se plînge vre-odată, saŭ a lăsa măcar să se observe suferințile sale, dar a căreĭ demnitate găsea tot-d'a una un argument suprem pentru a nu îndeplini ceea ce conștiința sa refuza să admiță.

— Bine, doamnă, zicea atuncĭ d-ra de Lacroix-Marbourg, d-voastră sîntețĭ stăpîna, liberă să lucrațĭ cum vi se pare maĭ bine.

„Mîine însă voĭ părăsi locuința d-voastră.

„Doamna de Saint-Ricquier mă așteaptă...

Și Laura știa că se va ține de amenințare.

Și, printr'o ciudată contrazicere cu ea însășĭ, d-na de Plessis, care nu putea s'o sufere pe Violetta, nu voia să o lase să plece, și atuncĭ se pleca.

Oh, Violetta n'abuza de victoriile eĭ.

Dar maĭ ales nu le constata nicĭ odată.

Totușĭ existaŭ, și d. Lemarchand o știa.

De aceea simțea o admirațiune adîncă pentru această creatură plăpîndă, părăsită, fără casă și fără pîine, și care, totușĭ, impunea milionareĭ voința eĭ neclintită.

— Ce s'o fi petrecut între ele?.. se întreba el..

Să se fi încăpățînat iar amîndouă asupra uneĭ hotărîrĭ?

Să fi avut Violetta dreptate, ca de obiceiŭ?

Și Laura, furioasă că a fost învinsă de d-ra de Lacroix-Marbourg, să fi fost apucată de un acces de desperare, în care timp s'ar fi omorît, dar cu atîta dibăcie în cît să fie acuzată cea-l'altă?

Invîrti ideia asta în toate chipurile.

Vinele frunțeĭ sale largĭ eraŭ întinse și atît de umflate că păreaŭ că se vor rupe.

— Da, zicea el ca fără voe, e cu putință!

„Laura, în trufia eĭ, a fost în stare să ajungă la nebunia asta.

De odată prin ochiĭ săĭ trecu un fulger.

Se opri imediat cu reflecțiile sale.

— Durerea te zăpăcește, sărmane bătrîn, se gîndi el.

Dacă fiica luĭ ar fi vroit să fie acuzată cea-l'alta, ar fi lăsat deschisă o ușă, nu le-ar fi închis pe toate.

— Și totușĭ, reflectă el maĭ departe, e ceva la mijloc.

„Dar ce?... ce?

„Cine 'mĭ va spune?

Deveni din noŭ tăcut, cu fața învinețită.

In sfîrșit se sculă.

— Nu e de cît un mijloc ca să știŭ ce s'a întîmplat între fiică-mea și d-ra de Lacroix-Marbourg, zise el; acesta e: să mă duc să o întreb pe Violetta pur și simplu. Mie nu 'mĭ va minți.

Se maĭ gîndi:

— Ea nu e în stare să ascunză adevărul.

„Dacă a făptuit o crimă, o va mărturisi; de asemenea va spune și motivele carĭ aŭ împins-o.

Totușĭ, nu voĭ ca acest interogator să aibă loc în camera luĭ Horațiŭ.

Trimise dar vorba d-reĭ de Lacroix-Marbourg, că o roagă să se întîlnească cu el într'un salonaș din catul de jos, unde era sigur, că nu va fi deranjat.

Această odae, foarte simplă, slujea de obiceĭ spre a se primi furnisoriĭ saŭ săraciĭ, dar d. Lemarchand o alesese, fiind-că tot restul caseĭ era ocupat de magistrațĭ, de polițaĭ saŭ de jandarmĭ carĭ, și eĭ, încercaŭ să descopere ceva de la indiviziĭ maĭ vorbărețĭ, maĭ palavragiĭ.

Tînăra fată nu lăsă să fie mult așteptată.

D. Lemarchand, fără să deschiză de tot ochiĭ săĭ limpezĭ, se uita, cu toate astea, la ea cu o privire ascuțită, în care se ghicea toată voința sa.

In frumoșiĭ ochĭ aĭ Violetteĭ, se zărea o tristețe nemăsurată, o jale nesfîrșită; fața sa onestă arăta urmele uneĭ obosell supra-omeneștĭ, a uneĭ neliniștĭ care îțĭ strîngea inima; dar din teama, turburarea saŭ remișcările ce ar fi dat naștere un act tragic, nu exista cea maĭ mică urmă.

—M'ațĭ chemat, domnule, zise ea nenorocituluĭ tată.

— Da, copila mea, apropie-te.

Ea se supuse și se așeză alăturĭ de dînsul.

— Violetto, îĭ zise el, sînt deznădăjduit!

„Trebue să mă ajuțĭ cu întreaga d-tale inteligență și energie ca să aflu cauzele morțiĭ feteĭ mele. Voeștĭ, copila mea?

— Da, domnule, din tot sufletul.

— Așa dar, dacă te-așĭ întreba ceva, mĭ-aĭ zice tot ce știĭ, chiar tot ce bănueștĭ?

— Puteți fi sigur, domnule, dar nu bănuesc nimic.

„Sînt îngrozită, și această moarte îmĭ e tot așa de neexplicabilă cum e și pentru d-voastră.

— Pe amintirea mameĭ d-tale, îmĭ jurĭ că acesta e adevăratul d-tale gînd, Violetto?

Ochiĭ eĭ marĭ de azur nu se plecară, n'avură măcar cea maĭ mică expresiune de turburare saŭ de încurcătură.

— Da, domnule, v'o jur, zise d-ra de Lacroix-Marbourg, cu candoarea eĭ naivă și serioasă.

D. Lemarchand continuă:

— In ajunul zileĭ fatale, n'aĭ avut nicĭ o discuție cu fiica mea?

— Nu, domnule, nicĭ una.

— Te întreb, pentru că știŭ că sărmana mea Laură nu era bună cu d-ta, și am constatat-o, vaĭ! Era foarte nedreaptă, ba chiar crudă.

Violetta se făcu albă.

— Nu m'am plîns nicĭ odată, domnule, zise ea cu o demnitate simplă și atingătoare.

Ca și Andreĭ, sticlarul răspunse:

— Fiind-că eștĭ o creatură perfectă.

(Va urma)

pe an pentru 2 proprietăţi de munte, 80 lei pe an pentru un judeţ şi 100 lei pe an pentru dreptul de vînat în întreaga ţară.

Biletele vor fi individuale şi se vor elibera de către ministerul de domenii

D. Cărunt a fost numit în funcţiunea de maistru la şcoala practică pentru demonstrarea irigaţiunilor şi drenarea terenurilor, şcoală alipită la ferma Studina.

La parchetul Capitalei s'aŭ primit mai multe denunţări cum că în Bucureşti se află cîte-va tripouri în cari o mulţime de funcţionari, studenţi şi ofiţeri sînt exploataţi în modul cel mai neruşinat.

Unul din aceste tripouri se află în str. Verde, alături de o băcănie, iar altul în str. Stavropoleos.

Parchetul ar face bine ca să deschidă o anchetă minuţioasă în chestia tripourilor, punînd ast-fel capăt acestor pungăşii.

Membrii societăţei vînătorilor aŭ depus pe biroul Corpurilor legiuitoare o petiţiune prin care cer recunoaşterea de guvern a societăţei şi statutelor ei.

D. Ionescu-Muscă, ofiţerul stărei civile din Capitală, se poartă foarte puţin delicat cu publicul care are afaceri în biroul d-sale. D-sa bruschează în modul cel mai reprobabil pe persoanele pe cari trebue să le cunune, şi merge chiar pînă acolo că cunună cîte 2, 3 perechi deodată, ceea ce este contrar legei.

Nervositatea d-lui Ionescu-Muscă a ajuns proverbială printre persoanele cari aŭ nenorocirea de a avea aface cu d-sa, aşa că primarul ar face bine să dispenseze populaţia Capitalei de un ast-fel de funcţionar nesuportabil.

D. Dimoni, licenţiat în ştiinţele naturale, a fost numit suplinitor la catedra de ştiinţe naturale de la şcoala de silvicultură din Brăneşti, pe timpul concediului de 2 ani acordat titularului N. Iacobescu.

Comitetul naţional studenţesc ne înaintează o adresă prin care ne declară că recunoaşte şi regretă purtarea unui membru al ei (un domn Al. Antemireanu, impiegat la „Epoca") care, însărcinat a distribui ziarelor răspunsul comitetului la scrisoarea lui Ieszenszky, s'a grăbit a servi ziarul al cărui impiegat e şi n'a expediat acel răspuns celor-l'alte ziare de cît a doua zi.

Comitetul naţional ne asigură, prin preşedintele săŭ, d. V. Demetrescu-Brăila, că a luat toate măsurile ca pe viitor să nu se mai comită asemenea lucruri.

.....Şi în acest caz, adăugăm noi, comitetul naţional va avea tot-de-a-una concursul „Adevĕrului".

La începutul lui Ianuarie viitor se va ţine la ministerul de domenii concursul pentru acordarea a două burse de cîte 3,000 lei pe an, pe timp de 4 ani, pentru studiul minelor. Una din burse este pentru Loeben, Austria, iar cea-l-alta pentru Frieburg, Germania.

Anunţăm cu părere de răŭ încetarea din viaţă a d-lui Cony, fost sub-director al arhivelor statului şi secretar al societăţei de tir din Bucureşti.

D-na d-r. Bastake soţia d-rului Bastake din Brăila, se află în Bucureşti şi nu a fost nici un moment la Brăila. D-sa este în proces de divorţ cu bărbatul d-sale.

Deci, este inexactă ştirea că d-sa ar fi tras un foc de revolver contra d-rului Bastake cînd s'a întors acasă.

Eri a avut loc la şcoala de medicină veterinară din Bucureşti concursul pentru ocuparea catedrei vacante de clinică şi patologie generală de la acea şcoală.

Comisiunea examinatoare a fost prezidată de d. profesor veterinar dr. G. Stoicescu.

Rezultatul se va cunoaşte peste cîte-va zile.

Din Iaşi se anunţă că alaltă-seară profesorul Miron Pompiliu de la liceul internat a încercat să se sinucidă, trăgându'şi un foc de revolver în cap.

Pe străzile şi în cafenelele Capitalei s'aŭ împărţit aseară afişe anonime cu următorul conţinut:

Cetăţeni.

Ovreii se fac stăpîni în casa noastră. Ei se întrunesc ca să protesteze în potriva legilor cu cari vrem să ne apărăm de cotropirea ovreilor.

Cetăţeni,

Veniţi Duminică 16 corent la ora p. m. în sala Dacia şi opriţi întrunirea sacrilege a acestor străini, cărora Constituţia noastră nu le dă dreptul să se întrunească ca să aprobe saŭ să dezaprobe legile noastre, ale romînilor.

Veniţi şi arătaţi ovreilor că nu pot să facă tot ce vor aici. Arătaţi-le că nu pot fi stăpîni în ţara aceasta, pe care de sute de ani noi romînii, cu sîngele nostru am apărat'o, iar nu ovreii.

Arătaţi-le că sîntem sătuli de ei, că ne-aŭ otrăvit îndestul sufletul şi corpul.

Veniţi, cetăţeni, căci lupta ce s'a deschis între noi şi ovrei este luptă pe viaţă şi pe moarte; este vorba de existenţa noastră ca neam.

Se afirmă că aceste afişe aŭ fost tipărite cu banii poliţiei.

Guvernul voeşte dar să repete scandalurile şi infamiile din 16 Noembrie anul trecut.

Vom vedea!

Procesul Andrei Popovici

Eri s'a înfăţişat din noŭ înaintea tribunalului Ilfov, secţia I, procesul d-lui Andrei Popovici.

Din cauza deschiderei Corpurilor legiuitoare, şedinţa tribunalului nu s'a deschis de cît la ora 1, aşa că atît sala de şedinţă cît şi sala care conduce la secţia I a tribunalului eraŭ pline de lumea care venise să aziste la acest proces senzaţional.

Tribunalul era compus din d. Ştefănescu prim-preşedinte, Florescu membru şi Durma supleant. Fotoliul ministerului public era ocupat de d. prim-procuror Sărăţeanu.

Pe banca apărărei se aflaŭ d-nii Tache Ionescu, Petre Grădişteanu, Mihail Cornea, Mişu Schina şi Andronescu, iar primăria era reprezentată prin d-nii Const. Stoicescu, N. Xenopol şi Antimescu.

Se dă citire listei acuzaţilor şi răspund d-nii Andrei Popovici, Axente, Exarcu şi Stănică Ionescu. Mai mulţi martori lipsesc.

*

Inainte de a se începe citirea actului de acuzaţie, d. Tache Ionescu, advocatul d-lui Popovici, ridică un incident că, de oare-ce d. Popovici a făcut apel în contra jurnalului din şedinţa trecută a tribunalului şi că, acest apel fiind respins, a făcut recurs la Casaţie, recursul trebuia să ţină în suspensă procesul de astăzi.

Pentru a dovedi cele afirmate, d. Tache Ionescu dă citire hotărîrei Curţei de apel care vorbeşte de caracterul penal al acestui proces,— şi e ştiut că în materie penală recursul ţine în suspensă judecarea fondului.

D. Tache Ionescu se miră apoi cum dosarul acestui proces, care trebuia să se afle la grefa Curţei de casaţie, unde s'a făcut deja recurs, a ajuns de o dată la tribunal. Acest dosar, zice d. Tache Ionescu, a călătorit prin tot palatul de justiţie şi printr'o procedare necinstită s'a rătăcit la tribunal în loc să meargă, cum era de drept, la Curtea de casaţie. Pentru acest lucru, adaugă ameninţător d. Tache Ionescu, ne vom socoti altă-dată.

D-sa cere dar amînarea procesului pînă după pronunţarea Curţei de casaţie.

*

D. C. Stoicescu, advocatul primăriei Capitalei, îşi începe pledoaria prin a spune că d-sa nu va releva atacurile vehemente ale d-lui Tache Ionescu la adresa justiţiei care, după acesta, ar fi lucrat necinstit, de oare-ce este convins că d. prim-procuror va şti să răspundă cu destulă tărie şi competenţă.

Cît priveşte chestia amînărei, d-sa se opune, de oare-ce din sentinţa Curţei de apel reese că incidentul pentru care s'a făcut apel şi recurs este civil şi în specie, acţiunea civilă nu poate să ţină în suspensă acţiunea penală. D-sa cere dar respingerea incidentului.

*

Se dă cuvîntul d-lui prim-procuror Sărăţeanu care, fără a releva atacurile ce i-aŭ fost adresate de d. Tache Ionescu, declară pur şi simplu că, afacerea fiind corecţională, crede că e bine să se amîne pînă ce se va pronunţa Curtea de casaţie relativ la recursul făcut de d. Popovici.

Cuvintele d-lui Sărăţeanu produc o mişcare generală în sală. Advocaţii ambelor părţi se uită miraţi unii la alţii, căci nimeni nu se aştepta ca un prim-procuror să arate atîta independenţă de caracter şi să ceară amînarea unui proces pentru care guvernul şi primăria pun atîta sîrguinţă ca să se judece cît mai de grabă.

In urma cuvintelor d-lui Sărăţeanu, tribunalul hotărăşte amînarea procesului pînă după pronunţarea Curţei de casaţie.

Lex

Ancheta contra ilustrului Herescu

Azi, la orele 11 a avut loc în localul secţiei de la gara de Nord, ancheta în potriva ilustrului Herescu. Aŭ fost de faţă d-nii Const. Mille, Iosef Petreanu, Cîmpescu, A. Heller şi vînzătorii de ziare Spirescu şi Kiriţescu cari aŭ fost goniţi şi bătuţi de Herescu.

Ancheta a eşit zdrobitoare pentru beţivanul de Herescu. Acesta pentru ca să scape, a inventat un congediŭ şi, ca pungaşii de meserie, voeşte să caute un *alibi*.

S'a constatat însă în tot cazul că el a dat ordin chioşcarului gărei de Nord, ca să nu vînză *Adevĕrul*, că a bătut pe băiatul chioşcarului, Georgescu pe care l'a prins vînzînd pe ascuns ziarul nostru, că a pus pe portarul gărei ca să păzească chioşcul să nu vîndă *Adevĕrul* şi că după ordinul lui agenţii poliţieneşti Paleologu şi Şerbănescu aŭ dat afară din gara de Nord pe oamenii pe cari 'i trimesesem noi.

S'a mai dovedit că d. Haralambie, subşef de gară, pe cînd Herescu era plecat, ca să scape de răspundere, a bătut pe vînzătorii de ziare Spirescu şi Chirţescu şi 'i-a dat afară din gară în brînci.

*

A rămas acum să se mai asculte d. Haralambie, agenţii poliţieneşti Paleologu şi Şerbănescu, d. inspector de poliţie, d. Bagdat şi băiatul Georgescu, care a fost gonit de stăpînul săŭ, după ordinul lui Herescu, ca să nu fie faţă la anchetă.

Cît despre Herescu, nu l'a văzut nimeni. Stă ascuns în gaură de şearpe şi, mişel cum este, a pus pe unii din amicii d-lui Mille ca să-l roage să'l ierte.

Pentru a sfîrşi, acum de o cam dată, facem întrebare direcţiunei generale, cum mai ţine într'un post aşa de important pe un om care, însuşi d. Saligny s'a convins, că a făcut cel mai vădit abuz de putere. Noi dacă am reclamat şi direcţiunei şi parchetului, nu am făcut'o pentru a fi lăsaţi liberi să ne vindem ziarul, ci pentru a cere pedepsirea acelora cari aŭ îndrăznit să şteargă din Constituţie libertatea presei.

Aşteptăm dar destituirea lui Herescu. In caz contrar ar fi lucru vădit că direcţia generală protejează hoţii, funcţionarii abuzivi şi beţivanii ordinari.

Crima din bulevardul Ferdinand

Aseară pe la orele 7 şi jumătate, o crimă oribilă s'a comis în casa de pe bulevardul Ferdinand No. 7. Albanezul Toma Cristea a înjunghiat cu un cuţit de bucătărie pe amanta sa Mariţa Ionescu.

Crima

Crima s'a petrecut în următoarele împrejurări: Toma a venit aseară la amanta sa cu care nu mai trăia de vre-o două săptămîni şi ceru de mîncare. Mariţa îi răspunse că n'are nimic ce'i da; atunci Toma luă un cuţit de bucătărie şi lovi de două ori în coastă şi pîntece pe sărmana femeie. Ea n'avu timpul de cît să se refugieze pînă în antreŭ şi strigînd: „M'a înjunghiat!" căzu jos moartă.

Toma rămase liniştit în bucătărie şi se predete imediat stăpînului casei Petre Tarpo care este văr cu dînsul.

El fu imediat condus la secţia VI, iar moarta a rămas lungită în antreŭ pînă la sosirea comisarului şi procurorului.

Cine este Toma

Criminalul Toma Cristea este un albanez de 36 ani, născut în oraşul Corceo din Bitolia. El a venit de mult în ţară şi se îndeletnicea cu prepararea vinurilor. Rudele sale atît din Bucureşti cît şi din Ploeşti sînt neguţători cinstiţi, iar bătrîna lui mamă trăeşte în casa unde s'a comis crima.

Acum trei ani Toma se amorezează de Mariţa Ionescu din str. Sabinelor No. 69 şi o face amanta sa. La început dînşii trăiaŭ foarte bine,—dar, cum în ultimele luni Toma se dedase beţiei, Mariţa îl părăseşte şi intră în serviciŭ la vărul lui Toma, birtaşul din bulevardul Ferdinand, Petre Tarpo. Ea căuta mereŭ să irite pe fostul ei amant.

Acum două săptămîni murise la Ploeşti un frate al lui Toma şi acesta plecă acolo pentru a lua în primire moştenirea ce'l rămăsese. El nu găsi însă de cît 200 de lei cu cari se întoarse la Bucureşti şi începu să chefuiască. Toată ziua era beat şi încerca prin toate mijloacele să se apropie de Mariţa.

Aseară el reuşi să se uree în bucătărie unde se afla Mariţa şi, înfuriat de indiferenţa ei, o injunghie.

Ce zice criminalul

Am fost la secţia a 6-a, unde am vorbit cu criminalul. Este un băiat de statură mijlocie, mustaţă mică blondă, ochii injectaţi de sînge, faţa roşie, părul zburlit, hainele murdare,—un adevărat tip de beţiv.

La întrebarea mea, de ce a comis crima el răspunde oftînd: *Am fost gelos. Mariţa fugea de mine şi bănuiam că are un amant. Cănd am venit la ea şi m'a tratat cu indiferenţă, am tras cu cuţitul fără să ştiŭ ce fac. Dar lasă că am să mor şi eŭ!*

Mariţa Ionescu, era o femee de vre-o 21 de ani, mică, slabă, cu ochii şi părul negru. Ea era de loc din dealul Spirei.

V.

Afacerea Dreyfus

— (Serviciul „Agenţiei Romîne") —

Paris, 16 Noembrie—„Matin" zice că colonelul Picquart a exprimat generalului Pellieux părerea sa personală că comandantul Esterhazy a funcţionat de o dată ca spion francez, german şi italian. Maiorul Esterhazy ar avea un complice care a fost numit de colonelul Picquart.

Colonelul Picquart n'a depus nimic noŭ şi n'a zis nimic care să poată face să se condamne maiorul Esterhazy.

Noua linie navală Berlin-Constanţa-Bombay

Guvernul nostru proectează înfiinţarea nouei linii navale între Berlin-Constanţa-Alexandria şi Bombay

*

Această linie, de mare importanţă comercială pentru Germania şi Anglia, ar aduce şi mari foloase comerciului nostru, făcînd în acelaşi timp din Constanţa unul din porturile cele mai însemnate din Orient.

Dacă proectul înfiinţărei liniei celei noui ar reuşi, apoi toate produsele engleze, germane şi austriace pentru Africa şi Asia ar trece prin ţara noastră, iar Constanţa ar deveni cel mai însemnat punct maritim în comerciul anglo-german.

*

Pentru reuşita acestuĭ proect, d. Gogu Cantacuzino a început tratări în numele guvernului nostru cu guvernele din Berlin, Londra şi Viena. Cu ocazia şederei sale la Berlin, d. Cantacuzino a avut chiar mai multe întrevederi cu marii financiari germani în această chestiune şi s'a convenit ca Romînia să efectueze pe comptul ei toate lucrările necesare acestei linii navale, pentru care toate statele interesate vor acorda Romîniei o subvenţie anuală de cîte un milion şi jumătate de lei de fie-care stat interesat.

*

După calculele făcute de inginerii însărcinaţi cu studiarea acestei chestiuni, parcursul între Berlin-Constanţa-Bombay se va face în 90 de ceasuri, ceea ce este un progres enorm.

Mircea.

PARLAMENTARE

De la Cameră

D. Eug. Stătescu a venit eri la Cameră cu cîte-va minute înainte de sosirea regelui. A stat în rîndul întîi cît timp a citit regele mesagiul şi a avut o atitudine foarte rezervată.

Preşedintele Senatului n'a luat parte la consfătuirea majorităţilor şi a dat răspunsuri evazive tutulor acelora cari la Cameră l'aŭ întrebat asupra situaţiei.

*

Impresiunea generală este că între deputaţi şi senatori este un puternic curent pentru împăcare şi că gruparea de la „Drapelul" se bucură de mult mai multe simpatii ca guvernul.

D. P. S. Aurelian a fost foarte anturat şi un mare număr de deputaţi şi senatori i-aŭ făcut declaraţii categorice că simpatizează cu atitudinea sa.

*

Discursul d-lui Sturdza, pronunţat la consfătuirea de la Senat, a făcut o impresie penibilă. Guvernamentalii sînt cu totul descurajaţi.

Se aşteaptă cu mare nerăbdare consfătuirea de azi, de oare-ce d. Aurelian a declarat că va vorbi.

Fără-diurnă.

V. A. Urechiă

Bătrînul V. A. Urechiă e prea cunoscut ca să mai spunem lucruri noui de d-sa. E unul din cei patru vice-preşedinţi ai Senatului şi aparţine grupărei aurelianiste.

De abia restabilit din o boală care îi zdruncinase sănătatea astă-vară, a reînceput să lucreze şi să *inaugureze*. Ultima inaugurare a fost aceea a monumentului de la Războeni. De astă-dată se ocupă de marchizul Pandolfi şi de piesa de teatru a acestuia.

ULTIMA ORĂ

Intrunirea de la „Drapelul"

Aseară după terminarea consfătuirei de la Senat, membrii grupului de la Drapelul *s'aŭ întrunit în localul redacţiei numitului ziar şi aŭ discutat atitudinea pe care s'o aibă membrii grupului la consfătuirea membrilor parlamentului ce se ţine azi la ora 3 la Senat.*

Intrunirea a fost prezidată de d. Tache Giani preşedintele Camerei.

Aŭ fost faţă mai toţi membrii grupărei şi discuţia a ţinut pînă aproape de ora 7.

*

Aŭ vorbit d-nii D. Giani, P. S. Aurelian, V. Lascar, Sefendache, Porumbaru, P. Grădişteanu, etc.

Mai toţi aŭ fost de părere că grupul trebue să nu cedeze nici un pas din atitudinea ţinută pînă acum şi că nu poate da concurs guvernului de cît numai dacă acesta se va ţine de programul partidului şi va admite autoritatea comitetului dirigent al partidului.

*

D. Sefendache a arătat că cu campania moderată de până acum gruparea de la „Drapelul" n'a schimbat întru nimic atitudinea guvernului. D-sa e de părere că trebue începută o acţiune mai hotărâtă şi mai energică acum, căci alt-fel gruparea drapelistă 'şi pierde ori-ce influenţă în partid.

D. Dim. Giani s'a declarat pentru continuarea atitudinei urmate până acum şi 'şi-a exprimat părerea că guvernul va ceda acum cererilor grupului drapelist.

*

S'a decis ca la întrunirea membrilor parlamentului ce se ţine azi la ora 3 la Senat, d-nii P. S. Aurelian şi V. Lascar, să facă declaraţii categorice în numele grupului.

Declaraţiile vor fi făcute în sensul ideilor arătate mai sus, adică: guvernul să lucreze pe baza programului de la Iaşi şi să recunoască autoritatea comitetului dirigent al partidului.

Rep

Eri pe la orele 12 noaptea circula în oraş zvonul că maiorul Esterhazy din Paris s'ar fi sinucis.

Pînă la orele 2 noaptea n'am primit, totuşi, nici o telegramă, de la corespondenţii noştri din Paris şi Bruxelles, care să confirme această ştire.

O înregistrăm dar sub toată rezerva.

Sala „Adevĕrului"

15 Noembrie

Noutăţi literare

Gyp. Totote, roman inedit, un vol. colecţiune „Excelsior", ornat cu 100 ilustraţiuni obţinute prin fotografii, după natură, dintre cari 10 planşe afară din text. Lei 3.50.

Maurice Leudet. Guillaume II, intime, ilustrat cu numeroase gravuri. Lei 3.50.

Noutăţi de actualitate

Bernard Lazare. Une erreur judiciaire. **L'affaire Dreyfus.** Lei 3.50.

La lecture, o nouă revistă săptămînală ilustrată, ce a început să apară la Paris, cu 80 pagini şi o planşă afară din text, avînd colaboraţia celebrităţilor: Bourget, Claretie, Coppée, Daudet, France, Gyp, Hervien, Ohnet, Lavedan, Prevost, Zola, etc.

Preţul unei fascicole **30 bani.**

Din **biblioteca nouă ilustrată** aŭ apărut încă *două volume:*

G. D. Peyrebrune Tante Berthe.

M. Ordonneau La vertu de Lolotte.

Preţul fie-căruia 0.25 *bani.*

Posesorii unui bon din pag. 5-a relativ la această bibliotecă aŭ drept la reducţii considerabile ca *premiŭ* la *Adevĕrul.*

JOCURI DE DISTRACŢII

ŞAH

Problema No. 124

DE D HECHT. I. NISSIM BUCUREŞTI

NEGRU (5 figuri)

ALB (7 figuri)

Alb trage şi face mat în 2 mutări.

FOIŢA ZIAR. „ADEVERUL"

No. 46

Jacques Vingtras

roman de

Jules Valles

Partea a doua

BACALAUREATUL

Ani de tinereţe

XV

Gazetar

Să nu cum-va să se bănuiască la Didot că ai avut ideia asta!... Dacă s'ar şti că te vizitez, mi-aşi pierde postul.

Ii răspund că se înşeală, şi că voiam să povestesc istoria unei florărese.

Mă hotărăsc să descriŭ o întîmplare pe care am văzut'o.

O fetiţă stătea singură în casă, în timp ce mama sa care murise de foame, era îngropată. O vecină fiind rugată să o vegheze, se închide în casă cu drăguţul ei; fetiţa jucîndu-se, alunecă pe scară, îşi rupe un picior; acesta trebue tăiat — acum ea umblă cu un picior de lemn.

De astă-dată, Boulimier a venit în persoană, cu capul gol şi turburat din cale afară.

— Va să zică, vrei să chemi pe oameni la arme, să aţîţi pe cei săraci contra bogaţilor!... crezi că „ziarul domnişoarelor" e o tribună?... De ce n'ai propune să se facă imediat o societate secretă!?...

XVI

De azi pe mîine

M'am împrietenit în bibliotecă cu nişte indivizi cari lucrează la un mare dicţionar ce se publică.

Am întrebat dacă nu se găseşte şi pentru mine ceva lucruri mici ca să fac: cuvinte grele, respingătoare..

Nenorocitul de mine!

Aveam aerul unui hoţ, unui trădător.

Trebui să mă prefac că am glumit, căci toţi cei din biroŭ se uitaŭ la mine cu priviri răutăcioase.

De geaba mă gîndesc să cîştig vre-un ban acolo.

Locurile sînt ocupate de alţii.

Dar într'o zi mi-am adus aminte de această slujbă.

Un prieten din mahalua mea, m'a recomandat către un gramatician.

Am fost rugat să vin.

Am aface cu un om foarte politicos, un om bun.

Imi spune că nu'mi poate plăti dar că'mi va da masă şi locuinţă.

Trebuia să vin la nouă dimineaţa şi să plec la şase seara, cu o oră repaus pentru masă.

— Vei trăi lingă mine. N'ai alt venit!

— Am 480 franci pe an.

— Asta e mult. Eŭ, şi n'am atîta —şi doar sînt de 55 de ani.

Dacă vrei, poţi lua ocupaţia chiar de acum.

Asta a durat puţin şi s'a isprăvit din cauza unei certe a gramaticianului cu editorul.

Mi s'aŭ făcut propuneri din partea unei case din strada Eperon.

Mi se dă o centimă pe rînd — 10 bani pe zece linii — un franc pe sută.

Trebue să fac citaţii din scriitorii celebrii.

Fie care înţeles particular, trebue să'l însoţesc cu exemple.

Nu ajungi mai la mult de 2 lei 50 pe zi.

Şi e greŭ să răsfoeşti volumele.

Am găsit un mijloc să merg mai repede.

E necinstit, dar nimenea nu poate să observe.

Iată ce fac:

Cînd am de dat un exemplu, îl inventez de-a binelea şi pui în paranteze (Flèchiere) (Bossuet) (Massillon) saŭ vre-un alt mare predicator, nu ştiŭ de unde, fie din Cambrai Meaux saŭ Pointaise.

Dar mai ales pe cardinalul de Meaux îl contrafac mai des.

Dacă nu'mi vine repede sub condeiŭ ceva solemn, rotunjit, atunci urc un secol, daŭ prin Evul mediŭ saŭ timpurile Renaşterei.

Aşa cîştig 75 de bani pe zi.

„75 bani"! — Iese o „masă".

Din cînd în cînd mă duc la cafeneaua „Voltaire".

Aici am auzit o discuţie, într'o zi, între mai mulţi profesori.

Unul ţinea în mînă ultimul număr, al „Lexiconului", la care lucrez, şi se uita tocmai la un cuvînt „tratat" de mine.

El citi o frază de Charron şi'şi trecu limba pe buze.

„Ah! oamenii din vremurile alea!"

Unul din colegi se miră la rîndul săŭ, dar dă citaţiei un alt înţeles.

„Nu era nici odată în gîndul lui Charron... d-le Vessoneau..

— Ba, tocmai din contră, era geniul săŭ.

— D-ta n'ai citit pe Charron ca mine, amice Pierran..."

Imi beaŭ cafeua liniştit.

Discuţia se sfîrşi printr'o epigramă — şi aia furată din dicţionar.

„Oh, ţi s'ar putea atribui cuvîntul lui Chamfort, care e citat în capul paginei.!"...

Şi cuvîntul ăsta e tot al meŭ.

Aveam săptămîna asta foarte mare nevoie de bani şi am pus destule din Charron şi Chamfort în numărul din urmă.

Mi-a eşit aproape 70 lei pe lună.

Pentru ca să am o sumă rotundă îmi lipsea cîte-va linii.

Am făcut aproape 35 de bani cu Marmontel.

La capul lunei a doua aştept în zadar leafa.

Am încercat în toate felurile: cu binele, cu răul, cu scandal...

De geaba.

Mi s'a dat pe jumătate concediendu-mă.

Spun pretutindeni că lucrez prost.

„Păcat: un băiat care ştie aşa de bine pe toţi clasicii!"

— Eşti poet, nu-i aşa?"

Era doamna Gaux, librăreasa, care mă întrebă într'o dimineaţă.

Sînt mai mult „bard".

Cînt patria— ceea ce cîntă barzii (a se vedea dicţionarul).

Fie şi poet!

— Ei bine, ţi-am găsit de lucru!"

Iaŭ repede o înfăţişare de inspirat.

—„Iată, îmi zice ea. Este un domn care vrea să'şi bată joc de uşierul pe care îl are, printr'o poezie. Poţi să faci asta?

Trebue să devin „satir!"...

—Voi face, răspund d-nei Gaux.

— Bine — du-te la spitalul Dubois. Vei întreba de d-nul Poirier şi îi vei spune că vii din partea mea *ca să scuipi pe uşier*. El a zis: „caut unu care să scuipe pe un uşier".

Ajung la spital.

— D. Poirier?

Nu îndrăznesc să zic pentru ce vin. Staŭ la discuţie; uşa e închisă. In fine, mă decid să cer o bucăţică de hîrtie.

Ii vei da aceste cuvinte? zisei servitorului.

Da.

Scriŭ:

Domnule,

Sînt persoana trimisă de d-na Gaux şi care trebue să s...e pe uşier.

— Ai un un plic?

— Nu, răspunse îngrijitorul.

Daŭ scrisoarea îndoită în patru.

Prin perdele văd că omul citeşte scrisoarea. Ce s'o fi gîndind? Să s...e pe uşier.

Mai bine făceam de puneam cuvîntul *scuipe* cu toate literile. Era mai sincer.

Servitorul se reîntoarse, privindu-mă ironic.

— Vă aşteaptă d-nul Poirier, camera 12, coridorul 3.

O apuc pe coridorul al treilea — ajung la camera 12.

Bat.

— Intră!

D. Poirier cu o mutră posomorită,

PARTIDA No. 84

Newyork 1846.

	Alb. Stanbay	Negru. Hammond			
1	e2—e4	e7—e5	15	C f3—h4	D h5—g5
2	f2—f4	e5—f4	16	Cr c1 f4	D g5—e1
3	Cr f1—c4	D d8—h4	17	T a1—e1	R e7 f8 1)
4	R e1—f1	g7—g6	18	C d4—b3	Cr c7—b2
5	d2—d4	d7—d6	19	Cr f4 c7	Cr b2—a3 2)
6	C b1 c3	Cr f8 g7	20	R g1—h2	f8 g7
7	[illegible]4	c5 d6—d5	21	Cr c7 e5	f7—f6
8	C c3 d5	R e8 d8	22	Cr e5 f6	R g7 f6
9	[illegible]4	e5 Cr c8—d7	23	T h1 f1	f6—g6
10	C g1 f3	D h4 h5	24	h4—h5	R g6 h5
11	D d1—e1	C g8 e7	25	[illegible] 5	f7 R h5 g5
12	C d5—e7	R d8—e7	26	T e1—e5	Cr d7 f5
13	b2—b4	b7 b6	27	T e5—f5	R g5 h4
14	R f1—g1	g5—g4	28	g2—g3	mat

1) Regele trebuia mutat în d8.
2) Mai bine desvoltă calul?

Deslegarea problemei de şah No. 121

1 b2—b3, Rb4—c3 ; 2 Ta7—c7,
1 . . . . ,
1 . . . . , Crb1—~; 2 Cc3—a2—,
1 . . . . , Rb4—c5 ; 2 Cc3—b1,
1 . . . . , . . . ,
Rc3—d3 ; 3 Cra4—b5— mat
Rc3—b4 ; 3 T c7—c4— mat
Rb4—c5 ; 3 Crc1—e3— mat
Rc5—b6 ; 3 Crc1—e3— mat
Rc5—b4 ; 3 Crc1—a3— mat

Aŭ dezlegat problema de şah No. 121

D-nii Hirsch Abraham, Odobeşti; Ios. Iţicovici, P.-Neamţ; Iosua M. Sieges, Renacar, Brăila; Paul Patin, P. A. S. Bucureşti.

Prin 1 Ta7—c7 nu se ajunge la ma. Negru răspunde 1 Crb1—c2 şi dacă 2 b2—b3, Crc3—b3 etc.

La problema No. 123 s'a omis un Cr Alb pe h6.

D. D. S. Soffer. Nu înţelegem întrebarea Dv. Nu citiţi oare rubrica Premiul etc.

D. Iţicovici. Partida No. 81 cere o mică rectificare, adică: că a fost jucată la Liverpool în 1847. Conducătorul pieselor negre e geniul D. Harrwitz. Aceasta spre orientarea Dv. Am luat notă de declaraţia Dv.

Artimogrif triunghiular

de d-şoara Anetta V. Ionescu. (Călugăra jud. Bacău).

8 1 5 4 2 6 8 Un pictor francez.
1 6 6 2 7 1 Un nume femenin.
5 6 2 3 2 Un numeral (plus).
4 2 3 2 Un adjectv.
2 7 2 Un [illegible] franţuzeşte
6 1 O numire la dat.
8 Consună.

Deslegarea artimogrifului din ziarul „Adevĕrul" No. 2977.

Albina
Nor
Gard
Lublin
Iedo
Aral

Aŭ deslegat acest artimogrif

D-nii; Moritz Teitel, Albert Husar, N. Atanasescu, Regele Lear Cambaragara, Mari Buntai, Pop. Or Ici, M. Epicier, Gheorghe Constantinescu, Basile C. Chetreamo Loco. — Lupu Weininger, P.-Neamţu.— Dimitriu Dimitrie, Hristea Goiciu, Miron D. Săvescu Paul Ş. Negreanu, Iancu Kolm Galaţi.— M. Antonescu, Zimnicea. — Costică Rădulescu Ploeşti.— Nicodiu-Basaet D'Athos, Adjud Leon Steruberg, Const. Gh. Grigoriu, Carol Waldman, Botoşani. — G. Mircea Bîrlad.— Mihalache Vîrgolici, Vrancea.— Ion Gherman, Critia Nicolae, Nicolae, Ulise Pală, Brăila.— Niţă Păltineanu, Buzău.— Isidor Kreidman, Craiova.— Trotuşeanu, Iaşi.

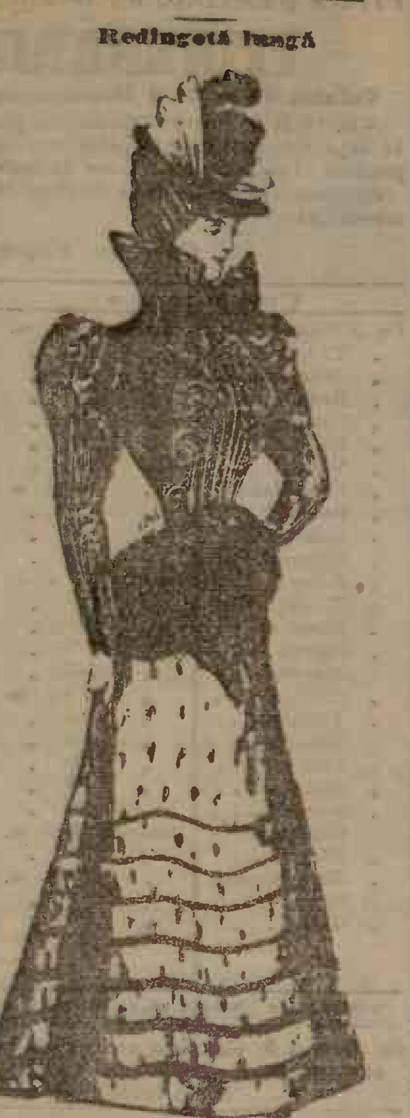
D-şoarele: Laura-Valeria, Eglautiu Frosa Bărbulescu, Marghioala Bărbulescu Gia de Belle-Vie, Pupuica Marineli, Loco Eugenia Bobocel Bîrlad. — Eugenia P Huşi.— Etisa Cerchez, Piatra-Neamţu.— Jonjon, Constanţa.

Premiul a fost cîştigat prin tragere la sorţi de D. Const. Gh. Grigoriu. Botoşani. Indată ce ne veţi trimite adresa exactă, veţi primi volumul intitulat: **Ametiste** (poezii şi prose).

PREMIUL JOCURILOR „ADEVĔRULUI"
No. 3004
Acest bon tăiat şi expediat împreună cu deslegarea jocurilor dă drept p in tragere la sorţi la o carte ca premiu.

MODE

Redingotă lungă

Redingotă lungă de lutru, cu borduri: d'inainte reveruri, la guler şi mînecĭ garnisite cu jeurĭ. Spatele redingoteĭ este cusut la mijloc. Pălăria de feutru „beige", garnisită cu pene.

Pentru gospodine

Cum se păstrează fuchsiele.— In timpul iernei fuchsiele se pot foarte bine păstra chiar la aer liber, dacă sînt acoperite într'o grosime de 30 centimetri cu frunze saŭ cu băligare. Fuchsiele—nu-i vorbă—pier pînă la rădăcină, se dezvoltă însă apoi primăvara într'un mod surprinzător.

Bonul 33 din Ucigaşul misterios

Cu acest bon se poate obţine unul din următoarele premii:

Planşe:
1. Copilaşii
2. In atelier
3. Femeea adormită
4. Lebada
5. Diana surprinsă.

Fie care din aceste planşe, admirabil lucrate, are o valoare de cel puţin 2 lei şi se acordă cititorului foiţei noastre numai pentru **25 bani**.

Gravuri:
1. Invingătorii Bastiliei
2. Vremea frumoasă
3. Harpista
4. Glorificarea legei
5. Ţiganii
6. Iubirea fiească.

Fie care din aceste gravuri, ingenioase lucrări de artă, are o valoare de cel puţin **3 lei** şi se acordă cititorului nostru numai pentru **60 bani**; cu cel puţin 3 bonuri se poate obţine o gravură pentru 50 bani.

Tablouri (nudităţi):
1. Tinereţea
2. Aurora
3. Iluzia-Sclava-Fascinaţia
4. Suzana
5. Diana-O femee-Jucărie
6. Primăvara
7. Oglinda-Greerele
8. Bacchanta şi Satiru.

Fie care din aceste splendide lucrări artistice are o valoare de cel puţin **2 lei** şi se acordă cititorilor noştri numai pentru **25 bani**.

Numai marele număr de cititori al *Adevĕrului* aŭ permis realizarea acestor combinaţiuni de premii; alt-fel aceste lucrări de artă în mici cantităţi nu se pot obţine de cît cu preţuri foarte scumpe.

Profitaţi deci de ocaziune, cititori ai *Adevĕrului* şi ai foiţei noastre *Ucigaşul misterios*.

Pentru cititorii noştri

Cam rar să poţi găsi ceva bun şi ieftin. Totuşi *noua bibliotecă ilustrată* din Paris întruneşte aceste condiţiuni. Cu **25 bani** *în Capitală* saŭ **30 bani** *în provincie* se poate avea unul din volumele apărute în această colecţiune nostimă şi utilă şi depuse în *Sala de depeşi* a *Adevĕrului*.

Iată aci şi lista volumelor apărute. Numele ce figurează pe coperta fie-căruia, dă măsura valoarei acestei biblioteci:

1. *Jules Mary* Amour d'enfant, amour d'homme;
2. *X. de Maistre* La jeune Sibérienne;
3. *A. Duchatelle* Bonheur brisé;
4. *Charles Aubert* Péchés roses (1-ère série);
5. *Charles Deslys* L'épreuve;
6. *L. Marville* Autour de la gamelle;
7. *Paul Ponsolle* Autour de la lune de miel;
8. *Charles Monselet* Petits péchés;
9. *Voltaire* L'Ingénu;
10. *L. Marville* Les amours de Janette
11. *Paul Ginisty* Un jour d'angoisse;
12. *L. Marville* Rose-Claire;
13. *E. Moret* Coeurs d'élite;
14. *Fortunio* Les femmes qui aiment;
15. *L'Abbé Prévost* Manon Lescaut vol. I;
16. *L'Abbé Prévost* Manon Lescaut vol. II;
17. *Lafontaine* Contes et nouvelles vol. I;
18. *Jules Mary* Le boulet d'or;
19. *L. Marville* L'éventail rouge;
20. *Walter Scott* Les deux bouviers;
21. *Fiévée* La dot de Suzette;
22. *J. Lermina* A brûler;
23. *Voltaire* Zadig;
24. *Lafontaine* Contes et nouvelles vol. II;
25. *L. Marville* Mariage aux roses;
26. *Charles Aubert* Péchés roses (2-me série);

Cererile se pot face notîndu-se pe cotorul mandatului poştal—la dos—cuvintele *Noua bibliotecă ilustrată*, urmate de cifrele ce figurează în dreptul volumelor dorite.

Cu cuponul de mai jos cititorul „Adevĕrului" poate obţine cinci volume cu un leŭ în capitală şi un leŭ 25 bani în provincie.

BUN
pentru 5 volume
1 leŭ în Capitală
1.25 în Provincie
A se d-tasa şi expedia Sălei de Depeşi a Adevĕrului Bucureşti.

DEPLASARI

14 Noembrie

Hotel Continental: A. Giers consul general Iaşi, D. [illegible]escu prop. Ploeşti. M. [illegible]achivescu, prop., T.-Severin D. Simulescu, senator, Drăgăşani. Filipescu, deputat Drăgăşani. E. Cantemir, deputat, Buhu[illegible] I. [illegible]leanu, deputat, Buzău N. Ge[illegible]escu, deputat, Buzău.

Hotel Boulevard: C. Vasilescu, deputat [illegible]răila. [illegible], deputat, Galaţi. Iuniu[illegible]ca, deputat, Bacău. Miculescu, advocat, [illegible] a. Faranga, prop., Brăila.

Hotel Capşa: G. Scorţescu, deputat, Iaşi.

Hotel English: D. V. Vasiliu, deputat, Botoşani C. Zaganescu senator, S[illegible]. D. [illegible], senator, C.-Lung. V. Cosma, prop. [illegible]

Hotel Frascati: P. S[illegible] deputat, [illegible]. P[illegible] Zingliara inginer, Galaţi. [illegible], prop., Vineaz[illegible].

Hotel de France: N. Dimancea, deputat [illegible]eşti. I[illegible]gu Găină, deputat, Bîrlad. Me[illegible]ste, comers., Cîmpulung. Marche h, comers [illegible]. G[illegible]k W[illegible], comers, Frankfurt.

Hotel Regal: Dane Zorilă, prefect, Galaţi. N. Guran deputat, Caracal. A. Papadopol, deputat, Galaţi. Ki[illegible]escu, prefect, Teleorman. Partinescu primar, Giurgiu.

Hotel Union: Mihail Adamescu, deputat [illegible]Nea[illegible] Liga, deputat Buzău. Negulescu dvo. at, Ploeşti. Lecca, inginer, Iaşi. Rai[illegible]off, comers., Rus iuk. Goilov, comers., Botoşani. Popescu şi Carpi, medici, V. sluj.

Hotel Dacia: Schmidt, voiajor, Vi[illegible]. Fe der [illegible]. Oiste nu, comers., Prosna. Teod[illegible] troff, comers., Ru[illegible]iuk Ion Roman, comers., I. şi Marin Santopol comers., Pi[illegible]eşti. D-t[illegible]escu, preot Brăila. Ehoder Vergan, e at[illegible] a ucat.

Hotel Central; Antipa, agric., Corabia. [illegible] Basovici, comers., T.-Măgurele. T[illegible]escu, comers., Craiova. Caramitru, moşier, Piteşti, H. Papadopol, moşier, Giurgiu.

Hotel Bristol: General Murgescu, militar [illegible] General Gorsea, militar, Brăila. [illegible]ulescu şef inginer, Severin. Roiceanu, şef inginer, Bacău. Fulger, senator Galaţi. Le[illegible]sarbo, senator, Buzău. Colonel T[illegible]ian, senator, Buzău Popescu, deputat, R.-Sărat.

Hotel Metropole: D-na Cartuşea, prop. [illegible] a Metaxa, moşier, Craiova. Bobo-reanu prop., Botoşani. G. Mi[illegible]escu, prop., Piteşti. D. Bobiceanu, senator, T. Severin.

galben şi slab, şade pe un fotoliŭ.

— Ah! viĭ din partea d-neĭ Gaux! Viĭ să *muştĭ!*...

Il întrerup.

Viŭ să „scuip"!... Nu cum-va am greşit uşa?

Mă explic cu d-nul Poirier, care răspunde:

— A scuipa! a muşca! asta nu'i nimic, numaĭ să insulţi pe Mussy şi să crepe de necaz!... Da d-le, trebue să crepe!

Dacă nu eştĭ în stare să facĭ o poezie de care Mussy să crepe, maĭ bine nu te încerca!"

Nu îndrăznesc să mă angajez.

— Aĭ aerul de băiat foarte bun.

Am păţit'o. Dacă am aerul de băiat bun, m'am dus! nu maĭ comandă versurile.

Imĭ fac o figură neagră, un rîs, verde, ochĭ galbenĭ...

Am mutra unuĭ satir.

D. Poirier s'a asigurat puţin şi mă pofteşte să şez.

— Să facem o schiţă, zise el. Iţĭ povestesc cum să compuĭ poezia.

Ascultă. A fost odată un uşier şi cu nevastă-sa, carĭ eraŭ canaliile cele maĭ marĭ din sat; bărbatul mare cît o cizmă — femeea ca un tirbuşon; — aveaŭ un cîine cu coada ca o trompetă. — Iată planul d-tale. — Se numeaŭ Mussy — Trebue să crepe... şi el şi ea şi cîinele.

Mă duc la bibliotecă ca să consult pe satiriştĭ. In fine după multă durere de cap, compun într'o noapte cincĭ cuplete.

Ce va gândi d. Poirier de ele?

Il scriŭ.

Imĭ răspunde că va eşi mîine din spital şi că a invitat rudele sale ca să asculte versurile. Să vin la amiază la Foyot, ca să recitez afacerea după masă.

A doua zi, prînz la Gargantua. Mîncărĭ bune, puĭ, vin, liqueururĭ, dezert, ţigărĭ!

Şi acum, cuvîntul poetuluĭ.

Mă scol, tuşesc, îngălbenesc, tuşesc înc'odată.

— Bea un pahar cu vin.

Beaŭ două! Şi roşiŭ, puţin pornit, încep. Inainte.

Succes nebun!

— D-le Thygras! *aĭ să crepe!*

In acelaş timp, d-nul Porier mă ia într'un colţ, caută prin buzunare şi'mĭ dă *patru napoleonĭ!*

— Şi am să'ţĭ daŭ să cîştigĭ şi altiĭ, zise el... Ştiĭ să negăjeştĭ pe notar? Aşĭ vrea să fac să crepe şi un notar.

E o comoară. Din tot departamentul comandele curg. Mi se scrie din provincie! Fac pe măsură — ridiculizez după fotografie.

Bag intriga şi zizania în familiĭ.

Dar toate se tocesc!

In două lunĭ sînt golit.

Rolul meŭ de satir s'a sfîrşit!

Am ajuns să înşel, să scuip, să muşc, pentru zece francĭ.

Ultima satiră mi s'a plătit şapte leĭ şi cincĭ-zecĭ.

E ultimul client.

Nu voĭ maĭ cîştiga un ban cu genul ăsta. N'am nicĭ sare măcar să puĭ în supă.

XVII

Insurătoare

Primesc regulat ceĭ 40 francĭ pe lună.

Regulat?

Vorba vine, căcĭ, cîte-odată întîrziază cu două treĭ zile şi atuncea sufăr grozav.

Proprietăreasa aşteaptă — stomacul meŭ, idem.

Nu se gîndesc ceĭ de acasă la urmările ce aŭ aicĭ, departe, aceste întîrzierĭ.

Am ajuns foarte răŭ.

Viaţa în „hotelul garni" mă face să sufăr maĭ mult.

Locuesc împreună cu panguşĭ, hoţĭ, vagabonzĭ.

De multe orĭ poliţia nemereşte la mine în loc să nemerească în odăile altora.

Am scris tatăluĭ meŭ, povestindu'ĭ faptele şi rugîndu-l ca să'mĭ trimeată de odată 40 francĭ, pentru a putea plăti semestrul la o odaie din strada Contrescarpe.

Tata nu mi-a răspuns.

Am simţit năseîndu-se în mine o ură în contra luĭ.

Un amic al tatăĭ mi-a spus o istorie dureroasă.

Tata a găsit o femee anume Brignolin şi a devenit amantul eĭ. Mama nebună de durere şi gelozie i-a făcut o scenă la liceŭ. In urma raportuluĭ către minister, tata a fost permutat într'un oraş de la Nord.

Şi n'am ştiut nimic de asta!

Nu mi-a scris nicĭ el, nicĭ mama!

— Tatăl tăŭ a plecat singur. A fost o dimineaţă udată de lacrămĭ! Mama ta e la ţară şi trăeşte ca o văduvă între portretul tatăluĭ tăŭ şi fotografia ta. Am fost de faţă la scena despărţireĭ.

Mama ta a făcut cea d'întîĭ sacrificiul. „Da, e maĭ bine să ne despărţim" a zis ea. Apoĭ a isbucnit în suspine şi lacrămĭ şi a îmbrăţişat pe tatăl tăŭ, cum am văzut îmbrăţişîndu-se morţiĭ înainte de a fi puşĭ în groapă.

Credeam că ştiĭ de asta. De sigur, n'aŭ îndrăznit să ţi-o spună.

Chiar în seara convorbireĭ — era 31 — d-nul Collinet a venit şi mi-a adus ceĭ 40 de francĭ aĭ meĭ.

— De acum veĭ veni la fie-care lună să-ĭ ieĭ la mine acasă.

Am scris mameĭ. Am ezitat de multe orĭ, am lăsat pe hîrtie multe lacrămĭ.

Ea mi-a răspuns.

„Da, fiul meŭ, tatăl tăŭ şi eŭ ne-am despărţit ca şi cum moartea ar trecut p'acĭ. Te rog ca o favoare să nu pronunţĭ numele luĭ în scrisorĭ fă'mĭ acest bine, în numele dureriĭ mele".

Amicul tatăluĭ meŭ a plecat la noĭ în sat, promiţîndu-mĭ că'mĭ va scrie dacă în casa părăsită a venit moartea saŭ o nenorocire.

Mi-a scris însăşĭ mama, chemîndu-mă.

„Te rog să viĭ pentru că veĭ avea vreme în timpul vacanţelor de Paştĭ. Şi apoĭ suferindă şi adesea îmĭ zic că de ar fi să mor fără a te îmbrăţişa înc'odată, agonia mea ar fi foarte tristă!...

Vino copilul meŭ, mă veĭ face fericită".

Tremur.

Să văd ţara!..

Toată noaptea m'am gîndit acasă.

Iată-mă pe drum!

Văd ţăranĭ, ţărance, parcă'mĭ văd familia.

Staţiile trec repede pe dinaintea mea.

Ne apropiem.

Sînt galben ca ceara,—am văzut satul!

Puy! Puy!

Il recunosc; văd *Calul alb*, *Hotelul Vivarais*.

La o fereastră văd apărînd o faţă palidă cu ochĭ marĭ, negrĭ, secaţĭ de lacrămĭ; aud un strigăt.

— Jacques!

E mama, care îmĭ întinde braţele.

Vine înainte'mĭ şi mă îmbrăţişează plîngînd.

Mă uit de a rîndul la toate rămăşiţele fosteĭ căsniciĭ. Fie-care lucru îmĭ aduce aminte de ceva din copilărie.

Am simţit lacrămile cînd am avut faţa mameĭ, gravă şi palidă lîngă a mea.

Am scăpat ca să hoinăresc pe stradă.

Am văzut tot oraşul.

Mă întorc. Spun mameĭ;

— Aveţĭ să'mĭ spuĭ un secret...

M'a îngrijit, şi-a apropiat scaunul de al meŭ. mi-a luat mînile în mînile eĭ.

— Nu te plictiseştĭ să trăeştĭ singur, tot-d'a-una singur?

Nu te-aĭ gîndit nicĭ odată să'ţĭ ieĭ o soţie care să te iubească.

Iubit?

Şi eŭ, care văd viaţa ca o luptă! Mi se pare că prietenia m'ar acuza că'ş trăd...or!

(Va urma)

CASA DE SCHIMB ȘI SCOPT

M. FINKELS

No. 8, în noulPalat Dacia-Romînia, str. Lipscanĭ în fața palatuluĭ Băncei-Naționale

Cumpără și vinde efecte publice și face orĭ-ce schimb de monezĭ

Cursul pe zina de 18 Noembrie 1897

		Cump.		Vând	
4%	Rentă Amortisabilă . .	90	—	91	—
5%	„ Amortabilă . . .	100	—	100	75
6%	Obligaț. de Stat (Cov. R.)	101	50	102	50
5%	„ Municipale din 1883	98	50	99	50
5%	„ „ „ 1890	99	—	100	—
5%	Scrisurĭ Funciar Rurale	95	—	95	75
5%	„ „ Urbane	91	5	92	25
6%	„ „ „	—	—	—	—
5%	„ „ „ Iași	88	—	89	
	Acțiunĭ Banca Națională	1950	—	1970	—
	„ „ Agricolă	320	—	330	—
	Florinĭ valoare Austriacă	2	10	2	12
	Mărcĭ germane	1	23	1	27
	Bancnote Franceze . .	100	—	101	
	„ Italiene . . .	90	—	95	—
	„ ruble hîrtie .	2	65	2	72

NOUA

Fabrică de Sob

DE

Porcelan și Teracota

GRUDZIEN I. & Co.

Se primește orĭ-ce lucru de

TERACOTA

precum și orĭ-ce reparație saŭ curățare de

S O B E

CU PREȚURI MODERATE

CALEA FLOREĂSCA (Bariera Polonă) 7—36

O EXPOSIȚIUNE

DE

MOBILE

se va deschide la 20 Oct. corent în calea Victorieĭ No. 30, (casele Vilacros) vis-a-vis de Prefectura Poliției.

PIANE

DE CALITĂȚI SUPERIOARE LA

S. SAMITCA

Bucuresci, B-dul Elisabeta No. 5, (Băile Eforieĭ)

Prețurĭ eftine, înlesnirĭ de plată, transportul în provincie pe risicul magasinuluĭ.

LOCAL de BERARIE

STR. DOAMNEI No. 2

cunoscut sub numele „Eldorado Patzak" este de închiriat. Are salon de iarnă, și grădină de vară.

A se adresa la „Adevĕrul". 199

Eftin! Eftin! Eftin!

Noul magazin de Manufacture

ERICH SCHWEITZER

(LA DUCIPAL)

STRADA LIPSCANI No. 66

MARE BOGAT ASORTIMENT DE

Mătăsuri negre și colorate

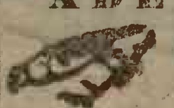
ATLASURI, CATIFELE

Lenajurĭ francese și englese (noutățĭ) Pînzeturĭ și altele

toate mărfurile din acest magazin vor fi puse în vînzare onor. public în tot-d'a-una cu

PREȚURI FOARTE MODERATE 531—24

ADEVARAȚI

Kanarĭ de Harțĭ

sunt de vînzare la hotel „Dacia" No. 24. Canarĭ cîntă la lumina lămpeĭ ca și ziua. Se trimite și prin poștă cu garanție.

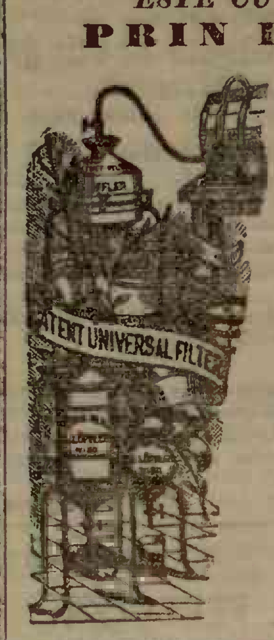
hristof Sondermann

607 *Păsărar din Harța*

Orĭ-care Pericol de Infecțiune

ESTE CU DESĂVÎRȘIRE DEPĂRTATĂ

PRIN BĔUTURI CURATE

Osswald Löffler Viena

Währinger-Gürtel 81

FILTRU PATENT UNIVERSAL

spre curățirea cu desăvîrșire și cît maĭ curînd a tutulor liquidelor curgătoare ca d. e.

APĂ, VIN, SPIRTOASE, BERE, etc. etc.

e fără lipsă

în orĭ-ce **casă, menagiu, Restaurante, Magasinelor de vin și alte spirtóse, farmaciilor, hotelurilor** etc, precum și onor. domnĭ **ofițerĭ și turiștĭ.**

PREȚURI CURENTE ILUSTRATE GRATIS 614

FĂRĂ SĂPUN

DENTALBIN

— Cea maĭ nouă și neîntrecută —

Cremă pentru dințĭ fara săpun

Acest preparat analisat de Institutele chimice, este cel maĭ bun pentru albirea dințilot, întărește gingiile, depărtează orĭ-ce miros al gureĭ. Este singura cremă care nu [illegible] amallul, lăsînd mult timp un miros plăcut gureĭ.

Unica cremă care împiedică înegrirea dinților la fumătorĭ

De vînzare la toate farmaciile, droguerille și magazilile din țară

Prețul unuĭ tub mare 1 leŭ

„ „ „ mic 50 banĭ

DEPOSITE: Paris, Viena, Bucureștĭ. 1339

FĂRĂ SĂPUN

BOIANGERIA ȘI SPĂLĂTORIA CHIMICĂ

G. L. SCHMIDT

77—79 STR. ISVOR 77—79

SUCURSALE:

BUCUREȘTI: alea Victorieĭ 88 | IAȘI: Str. Golia. Hotel Europa

„ „ Moșilor 70 | GALAȚI: Strada Mare

Specialitate în revăpsirea și curățirea chimică de orĭ-ce toalete de dame. Rochĭ de mătase, recepe de chine, etc. Haine de bărbațĭ, Pardesiurĭ, stofe de mobile, Plăpumĭ, Covoare, Perdele etc.

Garanție absolută pentru întrebuințarea de procedeurĭ chimice,

Cu începere de la 7 Februarie, am instalat pe lîngă stabilimentul meŭ o

SPALATORIE SISTEMATICA DE RUFE

Inzestrată cu cele maĭ nouĭ și practice mașinĭ, pusă sub conducerea unor bunĭ specialiștĭ.

Ast-fel că sînt în măsură a garanta onor, clienți spălarea rufelor în mod practic fără a fi uzate în spălătură și restituirea cît se poate de promptă.

Spălătoria se recomandă în special Hotelurilor și restaurantelor. 396-50

S'A MUTAT

PRIMUL

Serviciŭ de camionagiŭ

FRIEDRICH W. KAISER Bucurescĭ

în noua sa proprietate din **Strada Teilor No. 222 și 243.**

Intreprinderĭ de transporturĭ cu camioane și furgoane (Căruțe), Camioane de forță specială pentru transporturĭ de cazane, Mașinĭ, etc. Serviciŭ special cu Camioane pe arcurĭ pentru **Expedițiunĭ și transporturĭ de Mobile și Mutărĭ.** 303 2

CONDEE CURENTE SOENNECKEN

Cele maĭ bune condee pentru scris repede

Sort. 19 Condee cu toc L. —.70. 1 Gross L. 4. — Se găsesc de vinzare la: Socecŭ & Co. Bucurescĭ.

CHAMPAGNE DOYEN & Cie REIMS

Representant pentru toată Romînia: A. FELDMAN, Bucureștĭ. 1393—26

SOCIETATE ROMANA DE ASIGURARI GENERALE din BRAILA

CAPITAL SOCIAL LEI 3.000.000 DEPLIN VĂRSAȚI

„GENERALA"

asigură în condițiunĭ liberale și avantagioase în contra daunelor de:

INCENDIU-GRINDINĂ-TRANSPORT

In ramura VIEȚEI

GENERALA ASIGURA:

dupe combinațiunile cele maĭ noĭ și maĭ convenabile, precum:

a. *Pentru cazul de deces* cu premiĭ viagere și timpurare.
b) *Asigurărĭ mixte* (capital plătibil în caz de viață și în caz de moarte).
c). *Asigurărĭ de zestre pentru copiĭ* încetarea plăților la moartea părintelui;
d. *Asigurare combinată.*
Dupe o nouă combinațiune stabilită de *Generala* o persoana de 55 anĭ poate asigura un capital de 50 000 leĭ contra unuĭ premiŭ anual de leĭ 2378.55 in condițiunile următoare:
1. Să se plătească acest capital la moartea sa orĭ cînd s'ar întîmpla.
2. Trăind asiguratul după 20 anĭ plata încetează iar „*Generala*" începe a servi asiguratuluĭ și renta viageră de Leĭ 2378.55 plătibilă pînă la moartea sa osebit de capitalul de leĭ 50.000 ce se va plăti familieĭ sale la moartea sa.
3. Dacă asiguratul renunță la renta viageră *Generala* îĭ numără după 20 de anĭ valoarea acesteĭ rente adică suma de leĭ 30 149.50 și îĭ liberează și o poliță achitată de leĭ 50 000 plătibilă după moartea sa; iar dacă asiguratul renunță la întreaga asigurare după 20 anĭ „*Generala*" îĭ va da în numerar suma de leĭ 56,990.50.

„GENERALA" maĭ asigură:

Capitale în caz de viață, asigurărĭ reciproce și rente viagere în tóte combinațiunile cerute

NB. Pentru orĭ-ce informațiunĭ a se adresa la *sediul Generaleĭ* din Brăila, la Sucursala din Bucureștĭ, strada Smîrdan, și la toate agențiile din țară.

REMEDIU NECESAR SI SIGUR

PENTRU

Boale de stomac și consecințele lor

A se observa marca alăturată înregistrată.

Conservarea sănătățeĭ se bazează în principiu pe întreținerea uneĭ digestiunĭ bune, căcĭ aceasta este condiția fundamentală a sănătățeĭ și a buneĭ stărĭ corporale și spirituale. Cel maĭ bun medicament de casă pentru regularea mistuireĭ este

BALSAMUL de VIAȚA al Doct. ROSA

(preparat de B FRAGNER din PRAGA)

Acest balsam preparat numaĭ din plante cu anticipiĭ active excelente asupra stomaculuĭ este aprobat ca neîntrecut la toate maladiile care resultă din indigestiune adică la LIPSA DE APETIT, RAGAIALA cu ACRIME, FLUCCUOSITAȚI, VARSATURI, DURERI și CARTEI DE STOMAC, la încărcarea stomaculuĭ, hoemorhoizĭ, la hipocondrie etc., și a devenit în urmă miilor de însănătoșirĭ un medicament indispensabil pentru casă.

STICLA MICĂ LEI 1.50 BANI

Alifia Universală de Praga

Intrebuințată cu strălucit succes în contra inflamațiunilor, rănilor, și umflaturilor adică la înpietrirea mamelelor (țîțelor) la înțărcarea copiilor prin oprirea laptelui, la umflăturile roumatice, scrîntelĭ, la mâinĭ crăpate etc.

A se observa marca alăturată înregistrată.

Aceste preparate se găsesc în toate farmaciile.

DEPOUL GENERAL LA

VICTOR THÜRINGER, farm. Bucureștĭ 1021—40

Prima Societate de Navigațiune cu Vapoare pe Dunăre

ITINERARIU DE IARNĂ

Valabil de la 21/3 Decembrie 1897 până la altă disposițiune

NB. Orele de plecare arătate maĭ jos sunt a se înțelege aproximativ și se schimbă după circumstanțele timpuluĭ și a apelor: în niciĭ un cas însă, vapoarele nu vor pleca de la stațiunĭ maĭ înainte de orele indicate în acest itinerariu.

Pornirea Vapoarelor de la Stațiunĭ va avea loc după orologiurile Agențielor, timp ost-european.

Cursele Vapoarelor de poștă.

Curse în jos:			Curse în sus:		
De la Cladova*) . . .	Vinerĭ	4^{30} a. m.	De la Galațĭ	Vinerĭ	8^{00} a. m.
„ T.-Severin . . .	„	5^{00} „	„ Brăila	„	9^{25} „
„ Brzapalanka. .	„	6^{50} „	„ Gura-Ialomița.	„	1^{30} p. m.
„ Raduevatz. . .	„	8^{10} „	„ Hîrșova	„	2^{30} „
„ Cetate	„	9^{45} „	„ Cernavodă. . .	„	5^{30} „
„ Calafat.	„	10^{30} „	„ Ostrov	„	9^{15} „
„ Vidin.	„	11^{00} „	„ Călărașĭ	„	7^{30} „
„ Lompalanca . .	„	1^{00} p. m.	„ Silistria	„	10^{30} „
„ Bechet	„	3^{30} „	„ Oltenița . . .	Sîmbătă	1^{30} a. m.
„ Rahova.	„	3^{45} „	„ Tutrakan. . . .	„	1^{45} „
„ Corabia.	„	6^{00} „	în Giurgiu (Sosire)	„	6^{00} „
„ Nicopoli	Sîmbătă	6^{30} a. m.	„ Rustciuc „	„	7^{00} „
„ T.-Măgurele . .	„	6^{40} „	de la Giurgiu (porn.)	„	10^{40} „
„ Zimnicea. . . .	„	8^{10} „	„ Rustciuc	„	11^{30} „
„ Sistov.	„	8^{25} „	„ Sistov.	„	3^{00} p. m.
„ Rustciuc	„	11^{25} „	„ Zimnicea. . . .	„	3^{15} „
„ Giurgiu	„	12^{00} p. m.	„ T.-Măgurele . .	„	5^{30} „
„ Tutrakan. . . .	„	2^{15} „	„ Nicopoli	„	5^{40} „
„ Oltenița	„	2^{45} „	„ Corabia.	„	7^{40} „
„ Călărașĭ	„	3^{30} „	„ Rahova.	„	10^{25} „
„ Silistria.	„	4^{35} „	„ Bechet	„	10^{35} „
„ Ostrov	„	5^{00} „	„ Lompalanka. .	Duminică	3^{00} a. m.
„ Cernavodă. . .	Duminică	9^{30} a. m.	„ Vidin.	„	5^{45} „
„ Hîrșova.	„	11^{30} „	„ Calafat.	„	6^{15} „
„ Gura-Ialomița.	„	12^{00} p. m.	„ Cetate	„	7^{00} „
în Brăila.	„	3^{00} „	„ Raduevatz . . .	„	9^{10} „
„ Galațĭ.	„	4^{30} „	„ Brzapalanca. .	„	11^{00} „
			în T.-Severin . . .	„	1^{30} p. m.
			„ Cladova*) . . .	„	2^{00} „

*) Stațiunea Cladova se va atinge numaĭ cînd apele vor fi favorabile.

Cu intrarea în vigoare a acestuĭ itinerariŭ, stațiunile austro-ungare nu vor elibera bilete de cît numaĭ pînă la Orșova, iar stațiunile a Dunăreĭ de Jos nu vor elibera bilete de cît numaĭ pînă la Turnu-Severin

CURSELE VAPORULUI LOCAL INTRE GALAȚI-TULCEA

Pornire în jos:

De la *Galațĭ* la *Tulcea:* Lunĭ, Mercurĭ și Sîmbătă, 10^{00} ore dimineața.

Primul curs: 19/1 Decembrie 1897

Pornire în sus:

De la *Tulcea* la *Galațĭ:* Marțĭ, Joĭ și Duminică, 10^{00} ore dimineața.

Primul curs: 20/2 Decembrie 1897

Galați, Noembrie 1897. **Inspectoratul**

Uniunea Generală a Fabricelor de Postav

Brünn Reichenberg

Filiala în Str. Lipscanĭ 2 (Hotel Mercur)

Sub firma

POSTAVARIA UNIVERSALA

La ORAȘUL BRÜNN

DEPOSIT de orĭ-ce stofă pentru **Bărbațĭ,** de la cea maĭ simplă și pînă la cea maĭ elegantă. Bogat asortiment cu prețurile cele maĭ convenabile. Transporturĭ nouĭ sosesc succesiv. — Onor. public este rugat a nota adresa: *Str. Lipscanĭ*, 2, (hotel Mercur). — **Vinzare en detail.** 322—2

GRADINA

GEORGE IOANID

BUCURESCI

Strada Polonă, No. 126

(sub Icoană)

DE VENZARE CU PREȚURI REDUSE. *Pomĭ roditorĭ altoițĭ,* din cele maĭ alese speciĭ; *Rozierĭ altoițĭ remontațĭ* din cele maĭ variate culorĭ; *Plante ornamentale speciĭ distinse, Felurite florĭ pentru buchete, pentru glastre, pentru jardiniere și pentru alte ornamentațiĭ, precum și felurite semințe de florĭ.*

Doamnele și Domniĭ amatorĭ d'asemenea vegetale, care ar dori să aibă noul catalog al grădineĭ, sînt rugațĭ a'șĭ adresa cererile la maĭ sus numita grădină și îndată li se va trimite, bine-voind numaĭ a face, ca adresa și semnătura D-lor să fie cît se poate de citată și lămurită.

Timpul plantatuluĭ pomilor și rozierilor fiind sosit, sînt rugațĭ a nu întîrzia trimiterea comandelor. 329—50

MOBILE

mate și poleite sub garanție pentru *decorarea de locuințe de mirese, Hotelurĭ, Ville și Case de țară* în cea maĭ bună calitate din material bun și uscat.

Efectueaza cu prețuri eftine

IGNATZ HERLINGER

SPECIALIST IN TÎMPLĂRIE

Viena, V. Hundsthurmstrasse, 49

Prețurĭ curente franco contra 40 banĭ, numindu-se acest ziar. 558-10

COMPANIA DE GAZ

DIN

BUCUREȘTI

Pentru inlesnirea onor. public am deschis în

Calea GRIVITEI No. 31

UN DEPOSIT DE COX

UNDE SE PRIMESC

comande de COX carĭ se efectuiază prompt pe prețul de

LEI 45

Tona de 1000 kgr. transportată în sacĭ plumbuițĭ

LA DOMICILIUL CUMPĂRĂTORILOR

TOT LA ACEST DEPOSIT

se vinde orĭ-ce calitate de Cok începînd cu 40 kgr. pe prețul de leĭ 46 tona

728 **DIRECȚIUNEA**